שגרירות ישראל אדיס אבבה

סוד 115.1 התנועה לשחרור
דרום סודאן

נפתח: 3.1.1961

נסגר: 31.12.1963

שם תיק: התנועה לשחרור דרום-סודאן
מזהה פיזי: חצ-2122/11
מזהה פריט: 000s8rh
כתובת: 2-110-3-7-1
תאריך הדפסה 18/02/2018

Civilization in the Sudan

What FREEDOM OF RELIGION means in the Sudan

" And what about me? I'm a Sudanese. Am I free to live and preach according to my priestly duty and rights? "

" *Why certainly*, my brother, *provided that we agree on what is meant by freedom of religion.* "

" What does it mean then? "

" *Simply this:*

First, it is not what you think it is. You have been given a poor education on this point.

Then, Moslems can do whatever they like.

The rest can be discussed, so long as one doesn't bring in politics. "

4. Conditions of the Licence:

5. The Council of Ministers hereby issues this licence to the abovementioned missionary society in accordance with the provisions of the Missionaries Societies Act 1962, and regulations made thereunder and the conditions herein stipulated.

Date ....

Prime Minister,
For/Council of Minister.

MISSIONARY SOCIETIES REGULATIONS, 1962

(1962 L. R. O. No. 33)

Titles and commencement.

In exercise of the powers conferred on him by Section 10 (1) of the Missionary Societies Act, 1962, the Minister of the Interior with the approval of Council of Ministers hereby makes the following Regulations.

(1) These Regulations may be cited as the Missionary Societies Regulations 1962, and shall come into force on 15th day of November, 1962.

Necessity for Permission of certain Missionary Acts.

(2) No Missionary Society shall:

(a) Do any of the missionary acts specified in Section 10 (2) of the Act with the exception of Par. (a) without first having obtained permission in writing of the Minister of Interior granted after consultation with the Chairman of the Province Council.

(b) Do any missionary act concerning education, health, agriculture, trade and industry or consisting of the pubblication and distribution of any papers, pamphlets, books or tape-recordings or of the presentation of any films or slides without first having obtained the approval of the Ministry concerned and the permission in writing of the Minister of the Interior.

(c) Do any repairs or improvements to the buildings of the society without first having obtained the permission of the Chairman of the Province Authority.

Annual Supply of Information.

(3) Every head of a missionary society having branches in any of the Provinces of the Sudan shall supply to the Chairman of the relevant Province Authority on or before the 31st of December of every year:

A list containing the names of the regions and places at which his society carries on missionary activities and the names of its employees or members performing any missionary act; he shall also give to the Chairman of the Province Authority a notice of the proposed transfer of any such person within the area specified in the licence for the coming twelve months.

8. Finance.

(a) State sources of financing and income.
(b) Does the missionary society hold immovable property? (State particulars of the property together with particulars of the deeds of registration).
(c) Does the missionary society possess movables (state particulars and approximate value).
(d) A statement of account showing income and expenditure to be attached.

9. The declaration referred to in section 4 is herewith attached.

We, the undersigned, hereby certify that the above information and particulars are correct to the best of our knowledge and belief.

Head ....

Secretary ....

Address ....

WARNING :

Be it known that any false information may cause the applicants be liable to prosecution under section 167 of the Penal Code.

FORM B

DECLARATION

Section 4 of the Missionary Societies Act, 1962

We .... and ....

head and secretary of the ....

missionary society hereby undertake that if the licence for which we are applying is granted we shall carry on our work in a manner complying with the laws of the Sudan. We further undertake not to do any act calculated to obstruct or oppose any constitutional, administrative or executive action taken by the Government or intended to be so taken. We further undertake not to interfere with the foreign relations of the Government with any other Government, nor to bring discredit on such relations.

We further undertake not to act as representatives for any of the local people before any Government Department office or official.

Name .... Name ....

Address .... Address ....

FORM C

LICENCE FOR A MISSIONARY SOCIETY

Section 3 of the Missionary Societies Act, 1962

1. Name of missionary society ....
2. Religion, sect or belief ....
3. Regions or places:

VILLAGE DISTRICT PROVINCE

10. (1) The Minister may with the approval of the Council of Ministers make regulations for the carrying out of the provisions of this Act. *Power to make regulations.*

(2) Without prejudice to the generality of the preceding sub-section, the regulations may in particular relate to the following matters: —

(a) the formation of clubs, the establishment of societies, and the organisation of social activities;
(b) appeals and collections of money;
(c) famine and flood relief and similar charitable objects;
(d) the holding of land by missionary societies and the regulation of its development by them;
(e) the publication and distribution of papers, pamphlets or books.

11. Any missionary society or member thereof who contravenes any of the provisions of this Act or the regulations made thereunder shall be guilty of an offence triable by a first or second class magistrate and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred pounds or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both such fine and imprisonment. *Penalties.*

SCHEDULE

FORM A

Application for Licence

Section 4 of the Missionary Societies Act, 1962

1. Date ....
2. Name of the missionary society ....
3. Religion, sect or belief ....
4. Regions or places:

VILLAGE	DISTRICT	PROVINCE
....	....	....

5. Has the missionary society internal regulations? (attach copy)
6. (1) Constitution of the Executive Committee:
   (a) Number of members ....
   (b) Head; name, nationality and age ....
   (c) Secretary; name, nationality and age ....
   (d) Treasurer; name, nationality and age ....

   (2) Has the missionary society ordinary members? (attach list of names)
7. Has the missionary society employees? (record in the attached list all particulars therein required)

Council of Ministers may think fit either generally or in any specif case:

Provided that any missionary society which is operating in the Sudan on the date on which this Act comes into force may continue so to operate, notwithstanding, that it has not been licensed under this section, for a period not exceeding six months from the said date.

Submission of application.

4. An application for a licence under section 3 shall be submitted to the Minister in Form " A " in the Schedule to this Act, and shall be accompanied by the declaration in Form " B " in the Schedule, duly signed by the applicant, and the Minister shall put every application with his recommendations before the Council of Ministers.

Duration of licences.

5. A licence shall, unless previously revoked, be valid until the thirty-first day of December next after issue but may be renewed from time to time for a further year on application made at any time before its expiry.

Grant, renewal, refusal or revocation of licences.

6. (1) The Council of Ministers may: —

(a) grant or renew a licence in its discretion; or

(b) refuse to grant or renew a licence if it thinks that the grant or renewal of a licence will be detrimental to the public peace or public interest, or that the activities of the applicant missionary society or any of its members may constitute a contravention of any of the provisions of this Act or of any of the conditions of the licence.

(2) The Council of Ministers may at any time revoke or suspend a licence for any of the reasons mentioned in paragraph (b) of sub-section (1) of this section.

Prohibition of certain acts.

7. No missionary society shall: —

(a) do any missionary act in regions or places other than those specified in its licence;

(b) do any missionary act towards any person or persons professing any religion or sect or belief thereof other than that specified in its licence;

(c) do any missionary act calculated or likely to cause a breach of the public peace or a threat to law and order;

(d) interfere in any political activity of any kind;

(e) practise any social activities except within the limits and in the manner laid down from time to time by regulations made under section 10.

Special provisions as to minors.

8. No missionary society shall bring up in any religion or admit to any religious order, any person under the age of eighteen years without the consent of his lawful guardian. Such consent shall be reduced to writing before a person appointed for that purpose by the Province Authority.

Special provisions as to abandoned children.

9. (1) No missionary society shall adopt, protect or maintain an abandoned child without the consent of the Province Authority or the person appointed by it for that purpose.

(2) A missionary society or any of its members to whom an abandoned child has been brought, shall report the fact to the Local Government Inspector or to the nearest Police Station.

THE ACTUAL TEXT OF
THE MISSIONARY SOCIETIES ACT, 1962

From LEGISLATIVE SUPPLEMENT
to
THE REPUBLIC OF THE SUDAN GAZETTE No. 970
Dated 15th May, 1962
Supplement No. 1: General Legislation

THE MISSIONARY SOCIETIES ACT, 1962
(1962 Act No. 10)

Whereas it is desired to regulate, by means of a system of licences, the activities of Missionary Societies in the Sudan, but without interfering with or derogating from the right of any person to profess any religious belief or to belong to any religious denomination or sect:

In exercise of the powers conferred upon him by Constitutional Order No. 1, The President of the Supreme Council for the Armed Forces hereby makes the following Act: —

1. This Act may be cited as the Missionary Societies Act, 1962. *Title.*

2. In this Act unless the context otherwise requires: — *Interpretation.*

" Minister "	means the Minister of the Interior.
" Missionary Society "	means any/body of persons, whether incorporate or not, whose sole or principal purpose is to convince by preaching any other person or persons to profess any recognised religion or any sect or belief related thereto, and includes where the context so requires, a member of any such society.
" Missionary Act "	means any organized act done by a missionary society whether directly or indirectly for the fulfilment of its sole or principal purpose.

3. No missionary society or any member thereof shall do any missionary act in the Sudan except in accordance with the terms of a licence granted by the Council of Ministers such licence shall be in the prescribed form and shall specify the religion, sect or belief of the missionary society, and the regions or places in which it may operate and in addition may impose whatever conditions the *Prohibition of missionary acts without licence.*

We further undertake not to act as representatives for any of the local people before any Government Department office or official.

(M.S.Act, 1962. Form B. Declaration.)

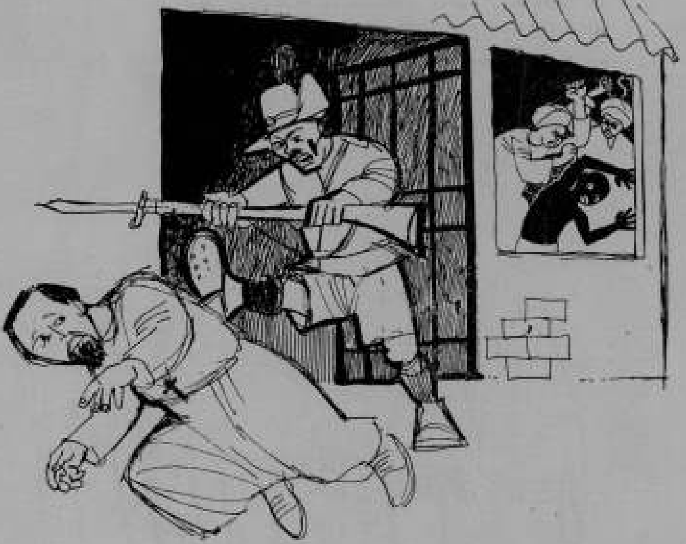

GET OUT! Don't mix in politics!

Schedule

Form A.

Application for Licence

1. Date ....
2. Name of the missionary society ....
3. Religion, sect or belief ....
4. Regions or places: Village, District, Province.
5. Has the missionary society internal regulations? (attach copy).
6. (1) Constitution of the Executive Committee:

   (a) Number of members,
   (b) Head; name, nationality and age,
   (c) Secretary; name, nationality and age.
   (d) Treasurer; name, nationality and age.

   (2) Has the missionary society ordinary members? (attach list of names).

" That's all very well, but let's remember that we have to make our reports to the Pope too. "

We further undertake not to interfere with the foreign relations of the Government with any other Government, nor to bring discredit on such relations.

(M.S.Act, 1962, Form B.)

" Now we'll beat him good and proper. If he cries out, we can incriminate him for bringing discredit on our Government's relations with his. "

on conviction to a fine not exceeding one hundred pounds or to imprisonment for a term not exceeding three months or to both such fine and imprisonment.
(M.S.Act, 1962. Section 11.)

ENFORCING THE LAW

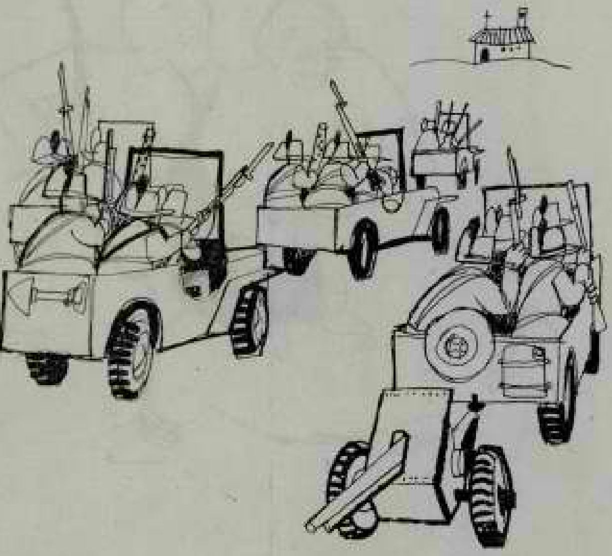

The Army: " How awful! The priest has tought a prayer to a child."

Any missionary society or member thereof who contravenes any of the provisions of this act or the regulations made there-under shall be guilty of an offence triable by a first or second class magistrate and liable

TWO WAYS OF

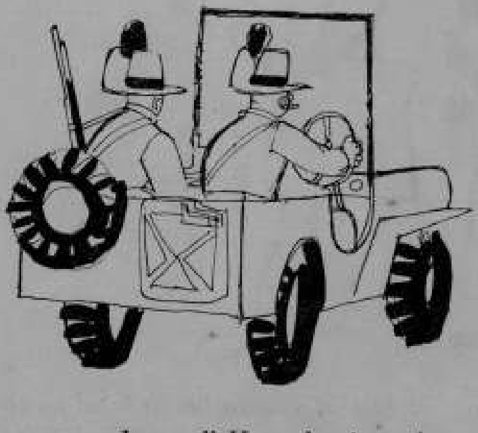

The peacemakers: "How boring these quarrels can be."

The Minister may with the approval of the Council make regulations... (relating) to the following matters: —

c. ... and similar charitable objects.

(M.S.Act, 1962. Section 10, (1), (2) (c).)

Old woman: " I beg of you to be so kind as to give me permission to go to the Mission to ask for help. "

The Minister may with the approval of the Council make regulations.., (relating) to the following matters:—

c. famine and flood relief..

(M.S.Act, 1962. Section 10. (1). (2) (c).)

"They are taking Father to prison because, against the will of our Government, he couldn't let us die of starvation."

A missionary society or any of its member to whom an abandoned child has been brought, shall report the fact to the Local Government Inspector or to the nearest Police Station.

(M.S.Act, 1962. Section 9, (2).)

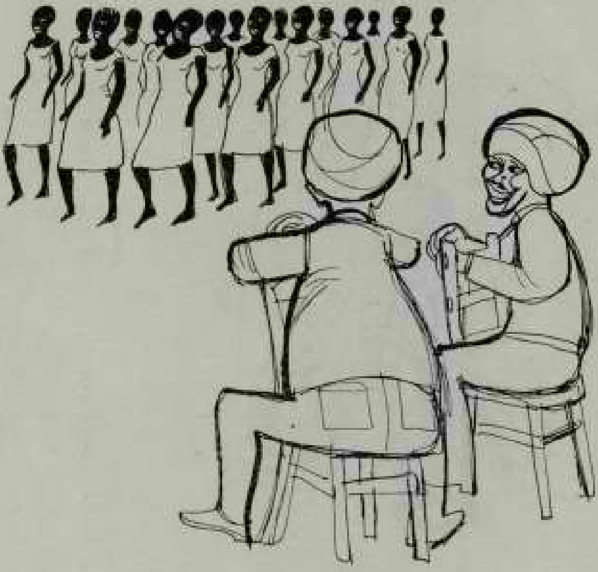

"The best section of the Missionary Societies Act 1962 is the one ordering them to bring abandoned boys and girls to us."

No missionary society shall adopt, protect or maintain an abandoned child without the consent of the Province Authority or the person appointed by it for that purpose.

(M.S.Act, 1962. Section 9, (1).)

" I never thought we'd get three months of imprisonment for looking after a poor orphan child."
" We ought to consider ourselves lucky, and thank the judge who let us off the £ 100 fine, after such a hideous crime against the security of the Sudan."

gion or admit to any religious order, without the consent of his lawful ng before a person appointed for that

(M.S.Act, 1962, Section 8.)

" Who is responsible now for the Christian education of my daughter who is only seventeen? Me or her husband? "

No missionary society shall bring up in a
any person under the age of eighteen
guardian. Such consent shall be reduced t
purpose by Province Authority.

" Let's go home, father. You have been waiting long enough for the officer's endorsement. It is no longer needed. Today is my eighteenth birthday."

No missionary society shall bring up in any religion or admit to any religious order, any person under the age of eighteen years without the consent of his lawful guardian. Such consent shall be reduced to writing before a person appointed for that purpose by the Province Authority.

(M.S.Act, 1962. Section 8.)

" Still eighty-five miles to go before reaching the office appointed for the endorsement. It's really difficult to exercise my parent's right in the Sudan, but it is going to be still more awkward to sign the form for my children's Christian education with leprous fingers. I hope the kind officer won't mind. "

No missionary society shall:

(a) do any missionary act in regions or places other than those specified in its licence;

(2) practise any social activities except within the limits and in the manner laid down from time to time by regulations made under section 10.

(M.S.Act, 1962. Section 7 (a), (e).)

" Father, why don't you come to greet us?"
" I am not sure about this social activity in that place. I'd better do it by mail."

The Council of Ministers may:

(a) grant or renew a licence in its discretion;

(b) or refuse to grant or renew a licence if it thinks that the grant or renewal of a licence will be detrimental to the public peace or public interest.

(M.S.Act, 1962. Section 6. (I) (a), (b).)

Obviously, the Council of Ministers thought Sisters detrimental to the public peace.

A licence shall, unless previously revoked, be valid until the thirty-first day of December next after issue but may be renewed from time to time for a further year...

(M.S.Act, 1962, Section 5.)

Here's to the New Year's new licence!

Such licence shall be in the prescribed form and shall specify the religion, sect or belief of the missionary society, and the regions or places in which it may operate and in addition may impose whatever conditions the Council of Ministers may think fit either generally or in any specific case.

(M.S.Act, 1962. Section 3.)

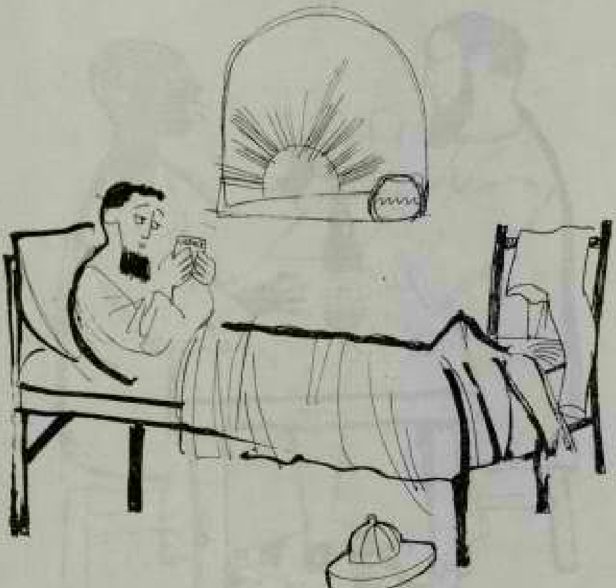

Every morning, the missionary in the Sudan has to review his lesson: place, region and the Council of Ministers' mood.

No missionary society or any member thereof shall do any missionary act in the Sudan except in accordance with the terms of a licence granted by the Council of Ministers.

(M.S.Act, 1962, Section 3.)

Jesus to His Apostles: " Come and follow me; I will make you into fishers of men."

A Sudanese passing by: " Let me warn you that in the Sudan that kind of fishing requires a licence."

In exercise of the powers
conferred upon him by Constitutional Order No. 1,
The President of the Supreme Council for the Armed Forces
hereby makes
the following Act: —

CONSTITUTIONAL POWERS!

Whereas it is desired to regulate, by means of a system of licences, the activities of Missionary Societies in the Sudan, but without interfering with or derogating from the right of any person to profess any religious belief or to belong to any religious denomination or sect:

(Preamble of The Missionary Societies Act, 1962.)

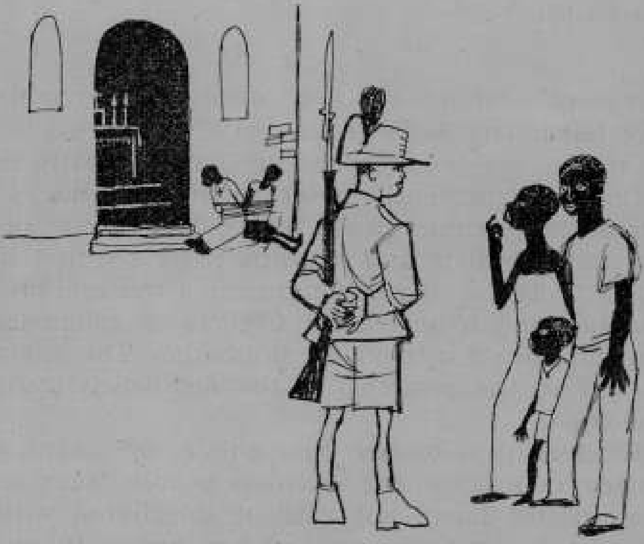

" Are we free to take our son to the priest for religious instruction? "

" Yes, of course. It is only the priest who has got regulations *about giving it. "*

THE MISSIONARY SOCIETIES ACT, 1962

(1962 Act. No. 10)

Statement of the Embassy of the Republic of the Sudan in Rome.

March 6, 1963.

Frequent reference has been made in the reports to The Missionary Societies Act of 1962 which was issued to replace the pre-independence administrative regulations that previously governed the activities of the missionary societies in the Sudan. The purpose of the Act is to regulate and coordinate, for the first time, the activities of all missionaries in a free and orderly manner and to guarantee freedom of religion and worship for all without discrimination. This is stated clearly in the preamble of the Act which reads as follows:

" Whereas it is desired to regulate, by means of a system of licences, the activities of missionary societies in the Sudan but without interfering with or derogating from the right of any person to profess any religious belief or to belong to any religious denomination or sect... "

This quotation from the basic law of the land reflects the firm will of the government and the people of the Sudan to guarantee freedom of religion to all citizens and residents alike regardless of religious creed.

WHY?

"To restrict the activity of the Missions in the Religious sphere"

Letter of Hassan Ali Abdalla the Permanent Under Secretary of the Interior to the Governors of Equatoria, Bahr El Ghazal, and Upper Nile Provinces.

Khartoum, July 27, 1960.

(Translated from the Arabic)

The policy of restricting the activity of the Missions in the religious sphere, in order to protect the country from the danger of their success, is now entering upon a decisive phase after full enquiries on various matters and an exchange of opinions.

I ask the Governors to keep this policy secret, so that the missionaries do not learn anything of our intentions, and will thus be unable to find any countermeasures to our policy or to mobilize the world press and thus try to make an impression on us.

Our officials should be very careful not to take an open stand in favour of the victory of a particular religion, and they should give the appearance of supporting all in equal measure. They must restrain their feelings, and work for the success of the Government's policy without acts of provocation and without obvious oppression so that they will not give the others grounds to accuse the Government of a prejudiced attitude, and so that no rumours arise about the Government's policy.

The aim of these precautions is to create the right atmosphere for those responsible, so that the unanimously adopted policy can be laid down calmly and without attracting attention.

Thus it would all become a *fait accompli* without possibility of retraction or amendment.

(From the secret files)

WHY?

"To put an end to the Missionary Societies' activities,,

From the minutes of Mohammed Abbas Fagir secretary of the meeting held at the Ministry of the Interior on December 3, 1959.

MIN. INT. SCR/46/A-9.
Khartoum, December 6, 1959.

(Translated from the Arabic)

All those taking part agreed on the necessity of coordinating the policy that has already been laid down by the Government concerning the missions, and which had been previously known only to the Governors and to the Ministry of Education.

It was unanimously established that not the slightest disagreement exists between the Ministries concerned with regard to the need of carrying out the declared policy with vigour; but unfortunately the legal means are insufficient, or rather incompatible with the demands of the present situation.

Therefore it has been decided as follows:

The Ministry of the Interior, together with the Governors of the Provinces and the Ministry of Education, will present a draft of reforms of the Administrative and General Laws required to obviate all the foreseeable cases regarding Education, Missionary Activity, Trade, Industry, Agriculture, Buildings, etc., to the Attorney General, in order to put an end to the activities of the Missionary Societies, since they have proved to be a great disadvantage to the country. Later, the Attorney General will draft the necessary laws and submit them to the Ministries of the Interior and Education for their approval.

(From the secret files)

WHY?

"To limit their expansion and powers in the South„

From the letter of Yusif Mohammed Said District Commissioner E.D. to Ali Baldo Governor Equatoria Province.

ED/SCR/46.A.1.1.
December 14, 1957.

We have suffered a lot from the Missionaries' expansion in the South, and so it may be time to limit their expansion and powers in the South until such time as we have a better control and grip on the present existing ones.

(From the secret files.)

WHY ?

"To screen this undesirable element and weed it out„

From MUSLIMNEWS
INTERNATIONAL,

London.
January 1963.

Since before independence, the presence and work of various missions in almost all the African States have been subjected to criticism from nationalist and religious quarters. But no organized effort was ever made to stop the dangerous activities these foreigners were indulging in. The Sudan is the first country which has used her constitutional right to screen this undesirable element and weed it out, if found engaged in subversion of any sort. Some time back she framed a law, providing certain restrictions for all foreign religious missions operating within her limits.

WHY ?

"To give the Missionary Societies a legal entity„

From the official Government statement of Major General Mohammed Ahmed Irwa Minister of the Interior of the Sudan on foreign Missionaries,

(The Sudan Daily, February 12, 1963.)

The Government of the Republic of the Sudan has announced on more than one occasion its determination to maintain the Principle of Freedom of Religion and it is this determination which caused the Government to enact the Missionary Societies Act 1962 in order to regulate the activities of those Societies irrespective of their denominations, and to give each one of them a legal entity derived from it purely religious function under the protection of the country's laws and constitution.

WHY THAT LAW?

The Missionary Societies Act 1962, called from the very beginning the "Noose Law" by some observers, first appeared in the Sudan Gazette of May 15, 1962.

Not long after the publication of that Act, the Khartoum Government issued **The Missionary Societies Regulations 1962,** which were supposed to go into effect on November 15, 1962, but which had been brought to the knowledge of those concerned in January, 1963.

Why did the Government of the Sudan make such documents public?

Now the young nation has to face the reaction of a public opinion which has had the opportunity to appraise a law aimed at strangling religious freedom.

The Sudan could have carried out its policy against Christianity in secret, as it had done during the previous six years: no one knew of it, since the missionaries kept silent for fear of possible reprisals against their religious activities.

Why did that country venture into a declared persecution in the eyes of the world?

Perhaps the Sudan was just ambitious. It thought its successful experiment in dealing with Christian churches could be offered as an example to other African Nations.

It seems however that the other nations of Africa are only going to ridicule the Sudanese Government for the way it is acting in the Closed Districts of the South, unless ridicule gives way to anger.

SUDANESE JURISPRUDENCE 1962

Ad usum manuscripti

115-1-310

שגרירות ישראל
אדיס אבבה
8 - XII. 1963
נכנס

His Excellency, Ambassador, American mission.

place, 6-12-63

Dear Sir:

I hereby am an applicant, applying for a scholarship. You might have learnt from other means of agencies about the problem of the Sudan. Well we have been scattered by the ill-treatment of the Arabs in the Sudan; such that one cannot endure being in the Sudan.

In details I have had scholarship from Sweden in as a private from a friend I worked for. Unfortunately the Sudanese government could not or rejected me a passport. Some weeks ago I asked the Swedish Ambassador if he could do something for me. But what he said was that in Sweden boys learn their lessons in Swedish and German. And that of course was the impossibility otherwise he would have done his best.

I at least hope to be helped by this Embassy. There appears to be a bell ringing in my head urging me all the times to write applications to ask for schooling.

Your Embassy is one of the the Embassys I have selected to write. I have your applications so far rejected. May I tell you why? the trouble is, these Embassys could not engage boys to schools in their countries because they have not completed 12th grade or cannot speak their languages. Well although I don't know anything about Israel, I imagine people being good christian and also I think English is spoken ~~their~~ there.

In respect to my qualification I am a 8th grade boy. Please if you want to investigate why you can write to me. I am glad to answer any questions from you.

Yours faithfully

Mark Nyalaffra

የአየር፡ መልእክት፡

AIR LETTER

AÉROGRAMME

ኢትዮጵያ ETHIOPIA 10¢

Ambassador
Embassy of Israel
P.1075 Addis Abeba
Ethiopia

መጀመሪያ፡ ከዚህ፡ አጠፍ፡ First Fold

ደግመህ፡ ከዚህ፡ አጠፍ፡ Second Fold

የላኪው፡ ስምና፡ አድራሻ፡ – Sender's name and address:–

Mark NYALAFFRA
American Mission
Akobo (Gambella)

ከዚህ፡ ውስጥ፡ ቢቀመጥ፡ ይህ፡ መልእክት፡ በተራ፡ መልእክት፡ ይላካል። If anything is enclosed this letter may be sent by Ordinary Mail.

ለመክፈት፡ ከዚህ፡ ቁረጥ፡– To open cut here

שרות תח״ל

מברק נכנס מ________

אל: ממ״ישראל	ועש	מספר 58
מאת: הלל		העתק

דרגת דחיפות	תאריך ושעת החבור	סימון המחבר	בהמשך לשלי	בתשובה לשלך
	3/12/63	בי		

חנים 65.

חוזרים ומדגישים ומזהירים שאין להקים כל קשר עם נציגים זרים סודאן באם יבואו אליכם ובאם ינסו לקשור שיחה או להעביר חומר. הודעה זו היא חד משמעית וסופית ומבקשים להקפיד על ביצועה.

הבריקו נא כל פעם שתגיע אליכם פניה כזו.

סוף 1151

שרות תח"ל

מברק יוצא אל

מספר 64	
אל: מא"פ - סודי	
מאת: אדים	

דרגת דחיפות	תאריך ושעת החבור	סימון המחבר	בהמשך לשלי	בתשובה לשלך
	881.64	27		

שלושה דרום סודאנים מהם PIADEK ו- KWANAI
ממטה הדרום סודאנים באוגנדה מבקשים זה זמן מה להפגש עם השגריר
שסרב לקבלם. ~~נאמר להם שלא נוכל לעזור להם במאומה.~~ מבריקים
בהתאם להוראתכם.

115.1 3/0

חתימה

ד.פ. 1161/1411

טופס 8

שגרירות ישראל
אדיס אבבה
8 - XII. 1963
דאר נכנס
מס׳..........

1438 **סודי** י' בכסלו תשכ"ד
26.11.63
103.5

310

115.1

אל מאף

מאת השגרירות קמפלה

משפטו של ג'וזף אודוהו - נשיא התנועה הדרום סודאנית
לתברקנו 73 ו-88

1. בשבוע שעבר החל משפטם של ג'וזף אודוהו נשיא תנועת סאנו (Sudan African National Union) וסרבינו פולי (FULI) המזכיר האדמיניסטרטיבי של התנועה. במעצרם של שני אלה, עריכת חיפושים בביתם, הבאתם למשפט וגילוי המסמכים שנמצאו ברשותם יש משום כניעה נוספת ללחץ הסודאני על ממשלת אוגנדה הנמשך מזה כמה חדשים.

2. התנועה הדרום סודאנית תלתה תקוות רבות שעצמאותה של אוגנדה תתרום להתבססותה. היא קוותה שבאוגנדה יקום הבסיס העיקרי לפעולותיה. משום שכמה ממנהיגי המפלגה השלטת היום בילו אז יחס חיובי לפעולותיה ובנוסף לכך העובדה שקיימים קשרים שבטיים, ומשפחתיים בין השבטים משני עברי הגבול.
חלק ניכר משבט האצ'ולי הגדול נמצא בדרום סודאן וקיימת תנועה מתמדת של בני השבט לשני הכיוונים.

3. זוהי הסיבה שנשיא התנועה וכמה ממנהיגיה קבעו מושבם באוגנדה. לאודוהו היה משק עופות קטן ליד קמפלה. ממשלת אוגנדה התירה פעולותם אם כי בקשה שלא תעשה בגלוי, וכמו כן דאגה לכל הפליטים שהגיעו לאוגנדה והקציבה סכומים לכלכלתם במחנות. מעריכים שכ-25-30 אלף פליטים דרום סודאנים מצאו כאן מקלט.

4. השינוי הראשון במצב זה חל בינואר השנה, כאשר ארעו התנגשויות בגבול בין הצבא הסודאני לבין גולים דרום סודאנים. הצבא האוגנדי נקט בפעם הראשונה בצעדים נגד הפליטים. עשרות מהם נעצרו, ונשקם הוחרם. היה ברור אז שממשלת אוגנדה חוששת מתגובת הצבא הסודאני שאין בכוחה לעמוד נגדו.

5. לאחר ביקור אובוטה בסודאן בסוף השנה, החמירה ממשלת אוגנדה את הפיקוח על הגולים הדרום סודאנים. אובוטה יצא אז באזהרה גלויה שאם יעיזו הפליטים לפעול מאוגנדה נגד סודאן הם יגורשו. ידוע לנו שאודוהו וחבריו באלצו להגיש לשר הפנים הצהרה בכתב בה הבטיחו שאינם מארגנים באוגנדה כל פעילות נגד ממשלת סודאן.

6. ההתפתחות האחרונה בדרום סודאן ולחץ סודאני גובר אילצו את ממשלת אוגנדה לעצור את נשיא התנועה ולא זו בלבד אלא אף לגלות מסמכים ולהוכיח בזאת לסודאן באופן ברור כי אוגנדה לא רק שאינה מעודדת את הגולים אלא אף פועלת נגדם ומגלה את מסמכיהם הסודיים, למרות שהדבר יגרום בודאי מורת רוח לכמה מדינות הנזכרות במסמכים.

7. העובדות העקריות שהתגלו עד כה במשפט מתוך המסמכים שנתפרסמו ע"י השלטונות הם כדלקמן:

א. לתנועה היה צבא שנקרא בשם: AZANIAN SECRET ARMY
ומטרתו היתה "לחדור לדרום סודאן ולשחררה מהשלטון הערבי" (השם "אזאניה" על שם אימפריה אפריקנית עתיקה שהשתרעה גם על דרום סודאן).

ב. מרכז הצבא היה בהרי אימטונג בדרום סודאן ליד הגבול האוגנדי.
היו לו שלוחות שהתאספו בחבש באוגנדה וקונגו. השלוחה באוגנדה מנתה כ-200 איש.

ג. השלוחה בחבש מנתה אף היא כ-200 איש, רובם חיילים משוחררים שהתאספו במקום הנקרא: GAMBELLA . במכתב שהגיע מחבש נמסר כי "סאנו" פועלת שם בחופש גמור ובאישור השלטונות וכי 20 קציבים חבשים הציעו לאמן את הצבא הדרום סודני.

ד. הפו קשרים הדוקים בין התנועה לבין קמ"א. בין המסמכים נמצא אחד המפרט סוגי הנשק שבקשו הדרום סודאנים מנשיא קמא. (בשעתו נתגבו כי אודוהו קיווה כי קמ"א תדרוש העלאת בעית דרום סודאן באו"ם).

ה. במשפט נקרא אף מכתב בו מציין אודוהו כי מניסטרים אוגנדים הביעו לא פעם את אהדתם לתנועה אך הדגישו כי הם חוששים מפלישה של צבא סודאני לאוגנדה.

8. האופוזיציה ובעיקר א. לטים (שהוא עצמו משבט האצ'ולי) מתחו ביקורת בפרלמנט על יחס ממשלת אוגנדה לגולים הדרום סודאנים ועל עריכת המשפט. לטים דרש לתת/ לפליטים הדרום סודאנים חופש פעולה ולסייע להם. צויין ש-61% מהסודאנים הם אפריקנים המתנגדים לשלטון מצרים ערבי הרודף אותם וכי על ממשלת אוגנדה להתערב אצל השלטונות הסודאנים לטובתם.

9. אך כנראה שמנוי וגמור עם ממשלת אוגנדה שביחס' הכוונה הקיימים אין זה כדאי לה להסתכסך עם סודאן שכנתה בגלל שאלה זו.

בברכה

א. ערדר

העתק: חקר
מזת
השגרירות אדיס-אבבה ✓
השגרירות דאר אס סלאם

7

אדיס אבבה, ו' חשון תשכ"ג
24.10.63

שמור

אל : מא"ף, מז"ת

מאת : השגרירות, אדיס אבבה

הנדון : פליטים מדרום סודאן

אתמול הופיע אצלי פליט מדרום סודאן שהציג עצמו כקצין הקשר בין מטה ארגון הגולים הדרום סודאנים באוגנדה לארגון הדרום סודאנים באתיופיה. הוא הראה לי תעודה כרוכה עם תמונות המאיסות שהוצאה באוגנדה והודפסה בניירובי. שמו Phillip Pedak Lagu
להלן תכן דבריו :

יחס מדינות אפריקה בחדשים האחרונים חל שנוי ניכר ביחס מדינות אפריקה כלפי הפליטים מדרום סודאן. מטה הפליטים נמצא עתה באוגנדה ומקבל תמיכה פוטנציה ממשלתה למרות מחאות אבוטה, בגלל סבות פוליטיות משלו, יוצא חוצץ נגד הדרומיים בהופעותיו הפומביות. בקונגו (ליאו) נמצאת קבוצה גדולה של פליטים אשר נהנים מתמיכה אך בגלל העובדה שהמצב הפנימי בקונגו איננו יציב, אין לצפות לסיוע מדיני מקיף יותר.

הנכון הוא שהסיוע הרב ביותר נתן ע"י מדינות דוברות צרפתית. הרפואם בראבי עשה גשושים בועידת אדיס להעלות את הבעיה אך נמנע מלעשות זאת משלא גילה תמיכה אצל הנציגים האחרים. ההחלטה המוצהרת של מדינות אפריקה שלא להכנס לבעיות של תביעות טריטוריאליות ושאלות שבטיות בין האפריקנים לבין עצמם, מונעת אפשרות הדיון במצב בדרום סודאן בועידות אפריקאיות. למרות נציגי הפליטים (ויליאם דנג ואחרים) מופיעים בועידות אלה ומנסים לגייס תמיכה.

או"ם לאכזבתם הרבה של הדרום סודאנים, מאמציהם הרבים במושב או"ם האחרון לא הוכתרו בהצלחה וכתוצאה מיאושם החלו בפעולות גרילה מקיפות יותר נגד השלטונות במחוזות הדרומיים.

ההתפתחויות האחרונות כתוצאה מאכזבת הדרומיים מהאו"ם ומקבלת עזרה גלויה ממקורות אחרים, הוגברו מיבצעי המרד והמורדים שולטים עתה במספר כפרים ועיירות. אמנם "הערבים" משתמשים בשיטות דיכוי אדמיניסטרטיבי ורוצחים ללא הבחנה, קשה לערבים להתמודד עם הלוחמים הדרומיים המשתמשים בשיטות גרילה. מקור הספקת הנשק והתחמושת הוא תחנות המשטרה ויחידות צבא קטנות מבודדות. עם זאת יש גם "תעשיה ביתית" של סוגי נשק קל שונים. הנהגת הלוחמים בידי קצינים לשעבר ששרתו בצבא הסודאני והבריטי.

2/.

חברי הפרלמנט לשעבר מהדרום, רובם מוסלמים, הם תומכים באמנים של עצמאות הדרום, אך נמצאים לרוב מחוץ לגבולות סודאן, ומנסים לגייס תמיכה.

<u>ויליאם דנג</u> נמצא עתה באפריקה המזרחית ומתכונן להגיע לועידה לעניני כמחון שתערך באקרה בקרוב. בעת בקורו באנגליה השיג דנג תמיכה כספית של מספר ארגונים פילנטרופיים פרטיים אך בגלל סבות מובנות נתקל בסרוב אצל השלטונות.

בתום הועידה בקארה יגיע דנג לאתיופיה.

<u>יחס אתיופיה</u> במחוז אילובבור יושבים עתה למעלה מאלפיים פליטים. LIETH נשלח בעיקר לבדוק את מצבם ולנסות להשיג תמיכה גדולה יותר באמצעים ממשלת אתיופיה. (הכספים שנשלחו לאתיופיה ע"י הקתולים מארה"ב מספיקים אך למחצית המספר היושב באתיופיה; הקתולים מנסים עתה לגייס כסף נוסף בארה"ב.) דרישות הדרומיים לאתיופיה כוללות שלוש נקודות:

א. הקמת מאהלים לשכון הפליטים;
ב. אספקת מזון;
ג. טיפול בחנוך הילדים.

תשובת גמצ'יר מקאשה ממשרד החוץ היתה כי יש להמתין לשובו של הקיסר; עד אז יצטרכו להסתפק בעזרה המוגבלת שנתנת. מקאשה עם זאת עושה רבות כדי לעזור לפליטים וכתוצאה מכך מרומץ ע"י ממשלת סודאן.

בסוף ספטמבר הישיגו הדרומיים מממשלת ~~[illegible]~~ אתיופיה הכרה בזכותם למקלט מדיני, בתנאי שלא ינהלו פעילות נגד סודאן מתוך טריטוריה אתיופית. למרות הסכם זה עברה קבוצת פליטים את הגבול מערבה מגמבלה והתנפלה על תחנת משטרה ושדדה נשקה. על זאת התקיים דין ודברים בין נציגי הפליטים ומשרד הפנים האתיופי שהסתפק באזהרה. (עם זאת הודיע רדיו חרטום ב-17 דנא כי 25 פליטים הוסגרו לידי שלטונות סודאן. א.ל.)

<u>ארגון אריתריאים</u> בקסלה קיים ארגון גולים אריתריאים ובראשו קצין אריתראי שראה שרות בצבא סודאן. קבוצה זאת מקבלת סיוע בהדרכה ובהכבנה ~~ע"י~~ מממשלת סודאן המעוניינת בביצוע חדירות, מדי פעם, לאריתריאה. ההתנפלויות האחרונות באריתריאה בוצעו ע"י אנשים אלה וגמצ'יר מקאשה הראה ל LIETH תרמילים עם סמנים סודאניים שנאספו ליד נקודת ההתנקשות באריתריאה.

<u>המצב בסודאן</u> עבוד הוא דמות חלשה ועל אף דביקותו באיסלאם ופעלתנותו בשטח האיסלום של הדרום, איננו מנהל את פעולות הדיכוי, בראש פעולות אלה עומד חסן באשיר.

המצב הפנימי בסודאן מצטיין בחוסר יציבות והתמרמרות פנימיות, הנותנות אותותיהן גם ביחסי החוץ של המדינה; גרמניה המערבית הפסיקה

סיועה הכלכלי והטכני.

עד כאן.

מובן שבסוף השיחה בקש האיש עזרתנו החומרית, אך עשה זאת ללא תקוה לתשובה חיובית. ההסברים הרגילים שכנעוהו ללא קושי.

בברכה,

א. [illegible]רין

העתקים : מר בן ארי (2)
אל"מ ירדני
אל"מ קרני,מש' הבטחון
מסכ"ל/אמן, מחקר

<u>שמור</u>

115/1 עא
סלד

שגרירות ישראל
אדיס אבבה
7 - XI. 1963
דאר נכנס
מס'..........

Imperial Ethiopian Ministry
Of Foreign Affairs,
P.O.Box 393,
Addis Ababa, Ethiopia.
6.11.63.

His Excellency
Israel Minister of
National Defence,
Jerusalem,Israel.

Thro8 His Excellency,Ambassador of Israel.

Your Excellency,

May I have the honour for your good office as an applicate to Israel Military College.

I am a Southern Sudanese national now refuging in Ethiopia. I long for a military career and according to me Israel is my best favoured country of study.

I was educated in the Sudan and after completion of my secondary education,,I went to Uganda and studied Public Administration for which I had obtained a diploma.At present I am employed by the Imperial Ministry of Foreign Affairs as a documentation assistant in the United Nation's document section.

I do not have a birth certificate but evidences from my parents are that I am 21 years old.I am medically fit according to the doctor's report and am ready at your request to send a medical certificate of fitness to-gather with my educational qualifications.

I pray that your Excellency and the ~~####~~ people of Israel will have me trained.

Yours Faithfully

[signature]

Gabriel Gany Juoc.

לשלמה,
הבטחנו לו במכתב
תשובה קצרה.

115 1 310

Imperial Ethiopian Ministry
Of Foreign Affairs
P.O.Box 393,Addis Ababa
Ethiopia.
November 6,1963

His Excellency Israel
Minister of National Defence
Jerusalem,Israel.

Your Excellency,

May I have the honour for your good office as an applicant to Israel Military College.

Iam a Southern Sudanese national now refuging in Ethiopia.I long for a military carreer and according to me Israel is my best favoured country of study.

I was educated in the Sudan and after completion of my secondary education,I went to Uganda and studied Public Administration for which I had obtained a diploma.At present Iam employed by the Imperial Ministry of Foreign Affairs as a documentation assistant in the United Nation's document section.

I do not have a birth certificate but evidences from my parents are that Iam 21 years old. Iam medically fit accordingto the doctor's report and Iam ready at your request to send a medical certificate of fitness togather with my educational qualifications.

I pray that your Ecellency and the poeple of Israel will have me trained.

Yours Faithfully,

Gabriel Gany Juoc

שגרירות ישראל
אדיס אבבה
3 II. 1964
דאר נכנס
מס' ....

115.1.3/10

אדיס אבבה, ו' חשון תשכ"ג
24.10.63

<u>שמור</u>

אל : מא"ף, מז"ת

מאת : השגרירות, אדיס אבבה

הנדון : <u>פליטים מדרום סודאן</u>

אתמול הופיע אצלי פלים מדרום סודאן שהציג עצמו כקצין הקשר בין מטה ארגון הגולים הדרום סודאנים באוגנדה לארגון הדרום סודאנים באחירופים. הוא הראה לי תעודה כרוכה עם תמונה מהאיגוד שהובאה באוגנדה והודפסה בניירובי. שמו
להלן תכן דבריו :

<u>יחס מדינות אפריקה</u> בחדשים האחרונים חל שנוי ניכר ביחס מדינות אפריקה כלפי הפליטים מדרום סודאן. מטה הפליטים נמצא עתה באוגנדה ומקבל תמיכה מוסווית מממשלתה למרות שרוה"מ אבוטה, בגלל סבות פוליטיות משלו, יוצא חוצץ נגד הדרומיים בהופעותיו הפומביים. בקונגו (ליאו) נמצאת קבוצה גדולה של פליטים אשר נהנים מתמיכה אך בגלל העובדה שהמצב המדיני בקונגו אינו יציב, אין לצפות לסיוע מדיני מקיף יותר.

הנכון הוא שהסיוע הרב ביותר נתן ע"י מדינות דוברות צרפתית. הופואט בואני עשה נסיונות בועידת אדיס להעלות את הבעיה אך נמנע מלעשות זאת משלא גילה תמיכה אצל הנציגים האחרים. ההחלטה המוצהרת של מדינות אפריקה שלא להכנס לבעיות של תביעות טריטוריאליות ושאלות שבטיות בין האפריקנים לבין עצמם, מונעת אפשרות הדיון במצב בדרום סודאן בועידות אפריקאיות. למרות נציגי הפליטים (וויליאם דנג ואחרים) מופיעים בועידות אלה ומנסים לגייס תמיכה.

<u>או"ם</u> לאכזבתם הרבה של הדרום סודאנים, מאמציהם הרבים במושב או"ם האחרון לא הוכתרו בהצלחה וכתוצאה מיאושם החלו בפעולות גרילה מקיפות יותר נגד השלטונות במחוזות הדרומיים.

<u>ההתפתחויות האחרונות</u> כתוצאה מאכזבת הדרומיים מהאו"ם ומקבלת עזרה גלויה ממקורות אחרים, הוגברו מעשי המרד והמורדים שולטים עתה במספר כפרים ועירות. אמנם "הערבים" מתשמשים בשיטות דיכוי אדמיניסטרטיבי ורוצחים ללא הבחנה, קשה לערבים להתמודד עם הלוחמים הדרומיים המשתמשים בשיטות גרילה. מקור האספקה הנשק והתחמושת הוא תחנות המשטרה ויחידות צבא קטנות שנשדדות. עם זאת יש גם "תעשיה ביתית" של סוגי נשק קל שונים. הנהגת הלוחמים בידי קצינים לשעבר ששרתו בצבא הסודאני והבריטי.

2/.

חברי המפלגה לעבר מהדרום, רובם מוסלמים, הם תומכים באמנים של עצמאות הדרום, אך נמצאים לרוב מחוץ לגבולות סודאן, ומנסים לגייס תמיכה.

<u>ויליאם דנג</u> נמצא עתה באפריקה המזרחית ומתכוון להגיע לועידה לעניני בטחון שתערך באקרה בקרוב. בעת בקורו באנגליה השיג דנג תמיכה מסוימת של מספר ארגונים פילנטרופיים פרטיים אך בגלל סבות פוליטיות נתקל בסרוב אצל השלטונות.

בתום הועידה באקרה יגיע דנג לאתיופיה.

<u>יחס אתיופיה</u> במחוז אילובבור יושבים עתה למעלה מאלפיים פליטים. LIETH נשלח בעיקר לבדוק את מצבם ולנסות להשיג תמיכה גדולה יותר באמצעים מממשלת אתיופיה. (הכספים שנשלחו לאתיופיה ע"י הקתולים מארה"ב מספיקים אך למחצית המספר היושב באתיופיה; הקתולים מנסים עתה לגייס כסף נוסף בארה"ב.) דרישות הדרומיים לאתיופיה כוללות שלוש נקודות:

א. הקמת מאהלים לשכון הפליטים;
ב. אספקת מזון;
ג. טיפול בחנוך הילדים.

תשובת גבצ'יר מקאשה ממשרד החוץ היתה כי יש להמתין לשובו של הקיסר עד אז יצטרכו להסתפק בעזרה המוגבלת שנתנת. מקאשה עם זאת עושה רבות כדי לעזור לפליטים וכתוצאה מכך מושמץ ע"י ממשלת סודאן.

בסוף ספטמבר השיגו הדרומיים מממשלת אתיופיה הכרה בזכותם למקלט מדיני, בתנאי שלא ינהלו פעולות נגד סודאן מתוך טריטוריה אתיופית. למרות הסכם זה עברה קבוצת פליטים את הגבול מערבה מגמבלה והתנפלה על תחנת משטרה ושדדה נשק. על זאת התקיים דין ודברים בין נציגי הפליטים ומשרד הפנים האתיופי שהסתיים באזהרה. (עם זאת הודיע רדיו חרטום ב-17 דנא כי 25 פליטים הוסגרו לידי שלטונות סודאן. א.ל.)

<u>ארגון אריתראים</u> בקסלה קיים ארגון גולים אריתראים ובראשו קצין אריתראי שראה שרות בצבא סודאן. קבוצה זאת מקבלת סיוע בהדרכה ובהכנה ע"י ממשלת סודאן המעונינת בביצוע חדירות, מדי פעם, לאריתריאה. ההתנפלויות האחרונות באריתריאה בוצעו ע"י אנשים אלה ובגבצ'יר מקאשה הראה ל LIETH תרמילים עם סמנים סודאניים שנאספו ליד נקודת ההתנקשות באריתריאה.

<u>המצב בסודאן</u> עבוד הוא דמות חלשה ועל אף דביקותו באיסלאם ופעלתנותו בשטח האיסלום של הדרום, אינו מנהל את פעולות הדיכוי, בראש פעולות אלה עומד חסן באשיר.

המצב הפנימי בסודאן מצטיין בחוסר יציבות והתמרדות פנימיות, הנותנות אותותיהן גם ביחסי החוץ של המדינה; גרמניה המערבית הפסיקה

סיועה הכלכלי והטכני.

עד כאן.

מובן שבסוף השיחה בקש האיש עזרתנו החומרית, אך עשה זאת ללא תקוה לתשובה חיובית. החברים הרגילים שכנעוהו ללא קושי.

בברכה,

א. לוין

העתקים : מר בן ארי (2)
אל"ם ירדני
אל"ם קרני, מש' הבטחון
מסכ"ל/אמן, מחקר

<u>שמור</u>

5. **סודאן:**

בדרום מתבצע דיכוי חמור וקיימת בריחה המונית למדינות הגובלות המקבלות הבורחים כגולים ועוזרות להם בתנאי שלא יפעלו נגד סודאן. טענת סודאן לתקיפת משטרה סודאנית באיזור גמבלה בדרום מערב אתיופיה אינן נכונות. מאידך קיים ארגון אריתריאים בקסלה שאנשיו חדרו לאריתריאה וסייעו בידי הליסטים במקרי הרצח וההתנפלויות האחרונים. מקאשה הציג בפניו תרמילי רובה שרות בסימון סודאן 63.

58 20.10.63

חתימה

1161/3344.ת.ד

טופס א

131

1151 - 310

משרד החוץ

840

סמוך

ירושלים, כ"ד באב תשכ"ג
14 באוגוסט 1963

אל : מר א. לוין, השגרירות, אדיס-אבבה

העתק: מז"ת
מא"ף

מאת : סגן מנהל מאו"ם

הנדון: גולי סודאן באתיופיה
מכתבך מיום 5.7.63

זאת לאשר קבלת מכתבך בעניין שיחתכם עם מר איילן.

העניין הוא כמובן בעל אספקט מז"תי מובהק, ובמדה שיש מקום לתגובה נוספת אנו מניחים כי הדבר ייעשה ע"י מז"ת.

בברכה,

שמואל יערי

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
25. VIII. 1963
מס'

משרד החוץ

340

סודי

ירושלים, כ"ד באב תשכ"ג
14 באוגוסט 1963

אל : מר א. לוין, השגרירות, אדיס-אבבה

העתק: מז"ת
מא"ף

מאת : סגן מנהל מאו"ם

הנדון: גולי סודאן באתיופיה

מכתבך מיום 5.7.63

זאת לאשר קבלת מכתבך בעניין שיחתכם עם מר איילן.

הענין הוא כמובן בעל אספקט מז"תי מובהק, [illegible] [illegible] [illegible] לתגובת [illegible] אנו מניחים כי הדבר ייעשה ע"י מז"ת.

בברכה,

שמואל יערי

25.VIII.1963

שרות תח"ל

מברק יוצא אל ____________

מספר	
422	אל: [illegible]
	מאת: ג'מיני

דרגת דחיפות	תאריך ושעת החבור	סימן המחבר	בהמשך לשלי	בתשובה לשלך
	281840	וג 442	ח' / 919	

התנועה לשחרור דרום סודאן -

מפ. DAWIT ABDOU .

א. כשהגיעו פרצים ועליהם דנג והגיש לו המזכיר (שנמצא גם אלינו)
נפגש הקיסר חייל דבר עבדו, שאל המדהים את התנועה והציע
לפטור דנג תהעגה של פטרס מג'ומיץ.

ב. עבדו החל את תפקידו בהרחבה ומצא חן בעיני עבוד
היעזר לו המזכיר וסיפר לו על ביקור דנג בחצים. ממליץ -
לפי עבדו — נחשב המורדעני הסודאניים כפרסונה גרטה
ומגובל עליהם מאוד.

2537 א.

אדיס-אבבה, ט' אייר תשכ"ב
13 למאי 1962

א ל : מז"ת, משה"ח ירושלים
מאת : הקונסול הכללי בפועל, אדיס-אבבה

<u>הנדון: התנועה לשחרור דרום סודאן</u>

א. לדבריו של מר חנן בראון המובאים במצורף למכתבכם מה- 26 באפריל ש.ז מבאנו תימוכין בגישת מספר פקידים העוסקים בעניני אפריקה במשה"ח האתיופי.

ב. נראה לי שדוקא הקיסר עומד בראש אלה הגורסים כי עם התפתחות פעילות הדרום סודאביים וגיוס תמיכה לתנועתם מצד אישים במדינות אחרות במזרח אפריקה אין אתיופיה יכולה לשבת בחבוק ידיים בלי ליטול חלק והשפעה על המנהיגים. מזכ"ל התנועה ביקר לפני כשנה באתיופיה ונתקבל ע"י הקיסר (בניגוד לידיעות קודמות כאילו סרב הקיסר לקבלו). המזכ"ל עשה על הקיסר רושם של איש מצמוד למטרתו ובסה"כ השאיר ביקורו באתיופיה רשמים חיוביים. באותה פגישה אמנם לא הגיעו לסיכומים כל שהם אך המזכ"ל לא יצא בידיים ריקות. הקיסר השאיר פתח לקשרים נוספים ע"י הענקת סכום כסף די נכבד.

ג. המחלקה למז"ת ומא"ף במשה"ח כאן בראשות סגן השר הממונה - גמצ'ו מקאשה עומדים בקשר עם מספר סודאבים גולים מהדרום ובמקרים רבים אף מגישים להם סיוע כספי.

ב ב ר כ ה

ר. תימור

אישי-סודי

החומר מוכרח להחזר למחלקת החקר
עד תאריך 30.9.62

משרד החוץ
מחלקת החקר

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
23.IX.1962
115.1 310

תאריך הידיעה: מחצית שניה של אוגוסט 1962

טיב המקור והידיעה: מהימן בדרך כלל

אסמכתה: מ.ה. 33558/33618

הנדון: סודאן מגיבה על פעילות הגולים מדרום-סודאן

1. המורדים מדרום-סודאן פעילים אצל הממשלות של טנגניקה, קניה, אוגנדה וקונגו כדי להביא להפרדתה של דרום-סודאן מהצפון ובירופה לאוגנדה.

2. פעילות זאת נתמכת ע"י Tom M'boya בקניה וע"י Julius Nyerere בטנגניקה.

3. כן היא נתמכת ע"י מיסיונרים רבים של אוגנדה, אשר דוגלים במשטר הפדרלי לכל המזרח האפריקני. משטר זה נראה בעיניהם כפתרון העשוי לשמור על הדת ועל הזכויות של כל אחד.

4. הממשלה הסודאנית מודאגת מכל הפעילות הזאת. היא שלחה לשגרירותה בדאר-אס-סלאם שלושה קונסולים חדשים. כל שלושתם משתייכים לשרות הבטחון הסודאני ועליהם לטפל בפעילות מנהיגי הגולים מדרום-סודאן וגם לפקח על הגבול בין אוגנדה וטנגניקה שדרכו עובר הנשק המיועד למורדים.

5. הממשלה הסודאנית מתכוננת גם לשלוח נציג רשמי למדינות האפריקניות הנזכרות מעלה כדי להצדיק את עמדתה ולשכנע אותן לא לתת עוד עזרה לגולים הסודאניים.

רכ/סס

תאריך ההפצה: 20.9.62

תפוצה: אבריאל, לורך, דיבון, דאר-אס-סלאם, ניירובי, קמפלה, אדיס-אבבה, ליאופולדויל, פארים, וואשינגטון

סודי

ר.מ. ים 02/650—5-55/10-000

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

סודי

אדיס אבבה, י"א בניסן תשכ"ג
3.6.63

115.1.310

אל : מז"ח

מאת: השגרירות, אדיס אבבה

הנדון : דרום סודן

בשבוע של ועידת הפסגה הופיע אצלנו אדם בשם שטעןשהנו מדרום סודאן ובקש עזרתנו החומרית בהפצת חומר בין באי הועידה.

לדברי מאליק מספר הדרום סודנים באתיופיה הוא 42 איש אשר ברחו באמצעים שונים מסודאן, לרוב אחר שנאסרו או עמדו להאסר. שלטונות אתיופיה מגישים להם עזרה סמויה, בעיקר בסידורם הראשוני. רוב האנשים מועסקים מחוץ לאדיס ומאליק עצמו משמש מורה בבי"ס תיכון כמה ק"מ מאדיס. בתוך הקבוצה היושבת באתיופיה התארגנה ועדה אשר דואגת להפצת תעמולה ולעבודה ארגונית. להלן שמות חברי הועדה :

יו"ר
Alphonso Malek
גזבר
Gabriel Gany
מזכיר
Philip Pedak
Philip Okeo

מתברר שבעת הועידה נתבקשו כל הדרום סודאנים היושבים באדיס לפנות את המקום ע"מ לא לגרום ל"אי נעימות" למשלחת הסודאנית. אך מאליק קבל רשות באמצעות שלטונות הבטחון להשאר באדיס, באמתלה שהוא עסוק כאן בענינים אתיופיים, אשר אינם נוגעים כלל לועידה. בינתיים ארגן מאליק בעזרת מספר תלמידים , מסה, אשר הכין והדפיס חומר תעמולתי והפיצו בין באי הועידה. מאליק עצמו נפגש עם 18 שרי חוץ בעת הועידה המכינה, וכן נפגש עם מספר ראשי מדינה, ביניהם ימאוגו,נקרומה ומשלחת בורונדי. כל אלו הבטיחו סיועם ולדברי מאליק מסייעים זה זמן רב, אך בחשאי, לתנועה הדרום סודאנית. עם זאת, ראשי המדינה ושרי החוץ סרבו להעלות את הבעיה בדיוני הועידה בטענה שהדבר עלול לפלג את אפריקה. מזכיר המשלחת הבורונדית ספר למאליק שנשיא התנועה , דנג, עמד להגיע לאדיס עם סכום של אלפיים ד"א כדי לממן את הפעולות.

בקשתו של מאליק היתה כי ניתן לו 160 דחים ע"מ לאפשר לו לשכור מונית ליומיים ולהפיץ את חומר התעמולה שהם הכינו. בגלל העובדה שהועד הדרום סודאני באתיופיה מממן את פעולותיו אך ורק מxxxx מתוך המשכורות שאנשיו מקבלים, נאלץ מאליק להפיץ את החומר בהליכה רגלית.

מובן שסרבתי לתת למאליק כספים כל שהם. מאוחר יותר שמענו שמספר אנשיו של מאליק נעצרו בעת הפצת חומר תעמולה ליד אפריקה הול. על בואו של דנג לא שמענו מאומה. בלוטה אני מעבירכם עותק של החומר שהופץ גם אלינו ע"י מאליק.

315.1 310 91

SOUTH SUDAN

Introduction

1. The problem of Southern SUDAN relates to the reported persecution of the non-Moslem Africans, who form the majority of the population of the southern part of SUDAN, by the Moslem Arabs of the north of the country. The latter control the Government and administration of the country, and seek to de-christianize the southern population in the interests of national unity and homogeneity, and the achievement of a strong centralised regime. The Southern Sudanese are demanding a plebiscite under international supervision (preferably by African states), to enable them to determine their own future status.

Background

2. (a) Historical. The indigenous population of SUDAN is believed to have been African. In the past, Arab incursions into the African continent brought the Arabs into contact with the African population; in the thirteenth century, the Arab interest was in trade; by the sixteenth century a flourishing slave trade had been developed, in which the Arab traders acquired slaves in north and east AFRICA, for sale in the MIDDLE EAST and ASIA MINOR. This Arab encroachment affected the northern part of SUDAN at first, but it was not until the nineteenth century that the Arabs, mainly from EGYPT, and representing the Ottoman Empire, came in contact with the African tribes of the south.

At the end of the last century, the British arrived in SOUTHERN SUDAN. Over the first half of this century, EGYPT and BRITAIN shared responsibility for governing SUDAN, and administratively treated the north and the south separately. The end of this Condominium, after the Second World War, resulted in the withdrawal of British influence. EGYPT made considerable efforts to annex SUDAN; Sudanese elements hostile to union with EGYPT, represented by the Umma Party, demanded complete independence in the form of a union of the north and the south. The politically unorganized African opinion in the south was known to

prefer separate status as a British colony, or merger with UGANDA or KENYA. British interests were thought to be best served by the compromise solution of a united independent SUDAN, and accordingly this course was adopted. The Southern Sudanese contend that the views of the south, though never ascertained by means of a plesbiscite, were known to be opposed to this decision, but were disregarded in the interests of a British concession to Egyptian ambitions, with a view to achieving a relaxation of Egyptian pressure on the matter of British control of the SUEZ Canal.

(b) Ethnic. African elements constitute between fifty and sixty per centum of the population. Under forty per centum are Arab, the rest being of mixed races, or foreigners. The great majority of the Africans reside in Southern SUDAN, while many are pagans, a substantial number are Christian (mostly Roman Catholic, but some Protestant). The estimated figure of Africans in the south is about four millions. These Africans are ethnically related to African tribes in other countries, including the BAGANDA of UGANDA, the LUO, KIKUYU, TURKANA, KAMBA and MASAI of KENYA, and the NYANGATOM and the MARILE of ETHIOPIA. Among the Arabs of the north there is a considerable amount of Egyptian stock.

The Start of Active Northern Domination and Oppression

3. The problem of the south began to assume a more urgent and serious aspect as from the beginning of Sudanese internal self-government, under a British Governor-General with reserved powers, in January 1954. The representatives of the southerners, just as they had failed to influence the Anglo-Egyptian decision which produced the independent, united state, found themselves powerless to protect the interests of the south in Parliament.

Discrimination took the following forms:-

(i) Southerners were excluded from civil service posts vacated by the British;

(ii) discrimination in the educational sphere, education being left to the limited means of European missionaries of various denominations;

(iii) Suppression of strikes in the south, by force;

(iv) imprisonment of a leading southern Member of Parliament.

The Emergence of Active Southern Resistance

4. In August, 1955, an armed revolution broke out over a widespread area in the south. This was only terminated by the intervention of the Governor-General, motivated by the consideration, tacitly agreed, that support for the northern, Arab, cause against the south would ensure that union with EGYPT would not be considered by the northern political leaders.

The rebels either gave themselves up, fled with their arms to the afforested border areas, or crossed the border into UGANDA, or, in smaller numbers, into CONGO, and KENYA.

Northern forces extinguished all vestiges of opposition ruthlessly, and oppression in the south intensified; this process continued after independence at the beginning of 1956, all attempts by southern representatives to negotiate a federal status for the South having failed.

The Present Position in the South

5. (a) An estimated thirty thousand southerners, including many local leaders, are in prison, for opposing the policy of the northern-dominated Government.

(b) All African army units have been replaced by Arab units from the north.

(c) There is a close control of movement in the south, and a strict press censorship; journalists have no access to the area.

(d) Practically all posts in the civil service and local administration in the south are now held by northern Arabs, following the completion of the process of replacement of African officials.

(e) Licences permitting work and residence of Christian priests and missionaries in the south are not being renewed, thus obliging them to leave SUDAN. There is a systematic campaign to stamp out the Christian influence, by all means; these means include administrative action, social pressure, employment discrimination, and the closing of mission schools.

(f) It is estimated that over thirty thousand Southern Sudanese are now living in exile in UGANDA, ~~and~~ CONGO, and KENYA, and the numbers are continually being swollen by new refugees.

(g) Very recently there have been reports of fresh disturbances in the south, clashes between Sudanese and Congo troops, and general tension in the border regions of UGANDA and CONGO where large numbers of exiles are congregated.

The Exiles

6. The Southern Sudanese in exile are represented politically by the Sudan African Closed Districts National Union (S.A.C.D.N.U.). The chief officers of this organization are:-

J.H. ODUHO - President and
WILLIAM DENG - Secretary-General.

S.A.C.D.N.U. has undertaken an intensive and extensive campaign to bring the grievances of the Southern Sudanese to the attention of world opinion. Memoranda have been submitted to the United Nations, to P.A.F.M.E.C.S.A., and to the Union of African and Malagasy States.

Similarly, S.A.C.D.N.U. is trying to mobilise public sympathy by press correspondence, and governmental opinion by means of delegations calling upon foreign government officials.

The Reaction of World Opinion

7. As far back as 1947, a report of the Fabian Colonial Bureau came out strongly in favour of Southern SUDAN being a separate entity from the north. Similarly, the matter was debated at the United Nations.

Press coverage of the claims, allegations, and grievances of the exiles has greatly increased over the past year, and in particular since the summer of 1962.

In Britain, an unofficial organization called "the International Committee for the Study of Group Rights" has been founded under influential leadership to provide a forum for any ethnic or religious minority group in the world, thus rectifying the lacuna in the United Nations Charter, which fails to provide a right of petition by such groups. It has announced that its first case for investigation is to be that of Southern SUDAN.

The Reaction of SUDAN's Southern Neighbours

8. The increasing scale of the continuous flow of refugees into UGANDA and CONGO, which Sudanese Government efforts have failed to stem, together with the intensification and the increased scope of the exiles' political activity in recent months, have confronted UGANDA and CONGO with grave and urgent problems of practice and policy. Firstly there is the basically humanitarian requirement of assistance and relief for destitute refugees; the natural sympathy and fellow-feeling of Ugandans and Congolese for ethnically related Africans dictates an open-door policy and a minimum of practical help for the refugees. On the other hand, these Governments are anxious to maintain a policy of good-neighbourliness with SUDAN. This matter has lately been a source of considerable concern to both UGANDA and CONGO. The former, because of the growing militancy on the part of the exiles, recently despatched a detachment of the UGANDA Rifles to its border with SUDAN; the aim of this move was to prevent the infiltration into SUDAN of exiles bent on operations hostile to the Sudanese authorities. Similar military action was taken by the Sudanese, and in November, 1962, in an effort to seize or kill exiles on CONGO territory, a detachment of Sudanese regular troops penetrated into CONGO; in the ensuing fighting two Sudanese soldiers were killed, and a number of villages were burnt by the Sudanese troops; it is believed that the latter succeeded in rounding up a number of refugees. Following this, and a number of other border incidents, representatives of the three states met to try and resolve the problem. CONGO had previously intimated that in its view SUDAN was entirely to blame in not using diplomatic rather than military means to resolve its difficulties. UGANDA, who played the role of mediator between SUDAN and CONGO, appointed a senior Cabinet Minister to represent it at the meeting, and has for some time being weighing the possibility of raising the whole matter at the United Nations.

Summary and Evaluation

9. (a) The Southern Sudanese, in so far as the exiles and S.A.C.D.N.U. can be taken fairly to represent their views, seek an end to discrimination of an ethnic and religious nature. To this end they are trying to enlist international public opinion to support their claims for a free plebiscite, in which the southerners would exercise the right of self-determination. They would accept any politico-constitutional framework guaranteeing their rights; thus a federal union between two largely autonomous regions, North SUDAN and South SUDAN, would be acceptable to them;

alternatively, they would agree to complete independence, or a federal status in a closely-knit federation of the type envisaged by P.A.F.M.E.C.S.A.

(b) As for actual events and policies inside SUDAN, most of the available information is based on the reports of refugees and others hostile to Sudanese Government policy, and it is therefore difficult to form an objective assessment.

(c) The essence of the southerners' claim is that a free "African" existence is not possible in a state dominated by persons who are not Africans, and who are totally different ethnically, culturally, in religion, character, colour, and traditions. They contend that the forcibly imposed experiment of co-existence between Arabs and Africans in SUDAN has demonstrably failed, and revealed a fundamental, regionally-based, incompatibility.

(d) It is, as yet, too early to assess the impact of the southerners' case on the outside world, or to forecast possible developments. On the one hand, the prevalent desire of other countries, her African neighbours in particular, to maintain friendly relations with SUDAN is a factor militating strongly against overt support from outside, in AFRICA or at the United Nations. At all events the forthcoming African Heads of States Conference at ADDIS-ABABA may possibly be the first wide forum for discussion (private and/or public) of the matter.

S E C R E T

115.1 (310)

LE SOUDAN MERIDIONAL

1. Introduction

Le problème du SOUDAN MERIDIONAL consiste en la persécution des Africains non-musulmans, qui forment la majorité de la population de la partie méridionale du SOUDAN, par les Arabes musulmans du nord du pays. Ces derniers contrôlent le gouvernement et l'administration du pays et cherchent à déchristianiser la population méridionale dans l'intérêt de l'unité nationale et de l'homogénéité et en vue de la constitution d'un régime fort et centralisé. Les Soudanais du Sud réclament un plébiscite sous contrôle international (de préférence des pays africains) qui leur permettrait de déterminer leur propre statut à l'avenir.

2. Toile de fond

a) Historique - La population indigène du SOUDAN est croit-on d'origine africaine. Dans le passé, les incursions arabes sur le continent africain ont mis les Arabes en contact avec la population africaine. Au treizième siècle, l'intérêt des Arabes était dirigé vers le commerce; à partir du seizième siècle, le commerce florissant de la traite d'esclaves a pris son essor. Les Arabes achetaient des esclaves en AFRIQUE du NORD et de l'EST pour les revendre en MOYEN-ORIENT et en ASIE MINEURE. Cet empiètement des Arabes a affecté tout d'abord la partie nord du SOUDAN et ce n'est qu'au dix-neuvième siècle que les Arabes, principalement d'EGYPTE et faisant partie de l'Empire Ottoman, sont entrés en contact avec les tribus africaines du sud.

A la fin du siècle dernier, les Britanniques sont arrivés au SOUDAN MERIDIONAL. Pendant la

.../..

première partie de ce siècle, l'EGYPTE et la GRANDE-BRETAGNE se sont partagés la responsabilité pour le gouvernement du SOUDAN, et du point de vue administratif, ils ont accordé un traitement séparé au nord et au sud du pays. La fin de ce condominium après la seconde guerre mondiale, a eu pour résultat une baisse de l'influence britannique. L'EGYPTE a entrepris des efforts considérables pour annexer le SOUDAN. Les éléments soudanais hostiles à une union avec l'EGYPTE, représentés par le parti "Umma", réclamaient une indépendance totale sous forme de l'union du nord et du sud. L'opinion africaine non-organisée politiquement dans le sud, était en faveur d'un statut séparé de colonie britannique ou bien d'une union avec l'OUGANDA ou le KENYA. Les intérêts britanniques devant être servis au mieux par la solution de compromis d'un SOUDAN unifié et indépendant, c'est en fait cette solution qui a été adoptée. Les Soudanais du Sud prétendent que les opinions du sud, bien que jamais vérifiées au moyen d'un plebiscite, étaient opposées à cette décision, mais que ces opinions ont été ignorées vu l'intérêt des Britanniques à faire des concessions aux ambitions égyptiennes, dans le but d'obtenir un relâchement de la pression égyptienne sur la question du contrôle britannique du canal de SUEZ.

b) Ethnique - Les éléments africains constituent 50 à 60% de la population. Moins de 40% sont Arabes, le reste étant de races mixtes ou des étrangers. La grande majorité des Africains vit dans le SOUDAN MERIDIONAL. Bien que certains d'entre eux soient païens, un grand nombre sont des Chrétiens (surtout des Catholiques romains mais aussi quelques protestants). Le nombre des Africains dans le Sud est estimé à environ 4 millions. Ces Africains sont ethniquement reliés aux tribus africaines d'autres pays, entre autres: les tribus BAGANDA d'OUGANDA, LUO, KIKUYU, TURKANA, KAMBA et MASAI du KENYA ainsi que NYANGATOM et MARILE d'ETHIOPIE. Parmi les Arabes du Nord, un nombre considérable sont de souche égyptienne.

3. Les débuts de l'oppression et de la domination septentrionale active

Le problème du sud a revêtu un aspect des plus sérieux

.../..

et plus aigu depuis les débuts de l'autonomie intérieure du gouvernement soudanais, sous un gouverneur-général britannique aux prérogatives limitées, en janvier 1954. Les représentants du Sud, de même qu'ils n'avaient pas réussi à influencer la décision anglo-égyptienne relative à l'édification d'un état uni et indépendant, se sont également trouvés impuissants à protéger les intérêts du Sud au parlement.

La discrimination a pris la forme suivante :

a) Les méridionaux ont été exclus des postes de l'administration civile, laissés vacants par les Britanniques.

b) Discrimination dans le domaine culturel, l'éducation étant laissée aux moyens limités des missionnaires européens des diverses confessions.

c) Suppression des grèves dans le Sud, par la force.

d) Emprisonnement d'un député en vue du Sud.

4. La naissance de la résistance active du Sud

En août 1955, une rébellion armée a secoué une grande partie du Sud. Elle n'a pris fin que sur l'intervention du gouverneur-général, intervention dûe à la considération, tacitement approuvée, que l'appui accordé à la cause du Nord- arabe-contre le Sud, éviterait que les leaders politiques du Nord envisagent une union avec l'EGYPTE.

Les rebelles se sont rendus ou bien ils se sont enfuis avec leurs armes dans les zones frontalières boisées. D'autres ont traversé la frontière de l'OUGANDA et en plus petits nombres, celles du CONGO et du KENYA.

Les forces du Nord ont impitoyablement éliminé tout vestige d'opposition et l'oppression dans le sud s'est intensifiée. Ce processus a continué après l'indépendance, au début de 1956; toutes les tentatives des

.../..

représentants du Sud de négocier un statut fédéral pour le Sud ont échoué.

5. La situation actuelle dans le Sud

a. On estime que 30 000 méridionaux, y compris de nombreux leaders locaux, sont en prison, pour s'être opposés à la politique du gouvernement dominé par le Nord.

b. Toutes les unités militaires africaines ont été remplacées par des unités arabes du Nord.

c. Un contrôle sévère est imposé aux mouvements dans le Sud ainsi qu'une censure très stricte de la presse, les journalistes n'ayant pas accès à la région.

d. Maintenant que le processus tendant au remplacement des fonctionnaires africains a pris fin, presque tous les postes de l'administration gouvernementale et locale dans le Sud sont occupés par les Arabes du Nord.

e. Les permis de résidence et de travail des prêtres et missionnaires chrétiens dans le Sud ne sont pas renouvelés, ce qui les oblige à quitter le SOUDAN. Il y a une campagne systématique tendant à éliminer par tous les moyens l'influence chrétienne. Ces moyens comprennent : des mesures administratives, une pression sociale, une discrimination dans l'embauche et la fermeture des écoles de missionnaires.

f. On estime à environ 30 000 le nombre de Soudanais du Sud qui vivent en exil en OUGANDA, au CONGO et au KENYA. Leur nombre est constamment grossi par de nouveaux réfugiés.

g. Très récemment des rapports ont fait état de nouveaux troubles dans le Sud, d'échauffourées entre les troupes soudanaises et les troupes congolaises et d'une tension générale dans les régions frontalières de l'OUGANDA et du CONGO

.../..

où sont rassemblés un grand nombre d'exilés.

6. Les exilés

Les Soudanais du Sud en exil sont représentés politiquement par le S.A.C.D.N.U. (Sudan African Closed Districts National Union). Les principaux fonctionnaires de cette organisation sont :

J.H. ODUHO - Président et

WILLIAM DENG - Secrétaire Général.

Le S.A.C.D.N.U. a entrepris une campagne intensive et vaste pour attirer l'opinion du monde sur les doléances des Soudanais du Sud. Des memoranda ont été soumis aux Nations-Unies, au P.A.F.M.E.C.S.A. et à l'Union Africaine et Malgache.

Parallèlement, le S.A.C.D.N.U. s'efforce d'attirer la sympathie publique par la voie de la presse et celle des gouvernements au moyen de délégations qui se rendent auprès de représentants des gouvernements étrangers.

7. Les réactions de l'opinion mondiale

Dès 1947, un rapport du "Fabian Colonial Bureau" s'est prononcé fortement en faveur de la constitution du SOUDAN MERIDIONAL en entité séparée du Nord. La question a été également débattue aux Nations-Unies.

La presse a accordé au cours de l'année dernière, notamment en été 1962, une importance accrue aux revendications, allégations et doléances des exilés.

En GRANDE-BRETAGNE, une organisation officieuse, l' "International Committee for the Study of Group Rights " a été fondée sous la direction de personnalités influentes pour fournir une tribune à tout groupe minoritaire, ethnique ou religieux, cherchant à combler ainsi la lacune dans la Charte des Nations-Unies qui

.../..

n'accorde pas un droit de pétition à ces groupes. Ce comité a annoncé que son premier cas d'investigation sera le SOUDAN MERIDIONAL.

8. Les réactions des voisins méridionaux du SOUDAN

L'augmentation du flot continu des réfugiés en OUGANDA et au CONGO, que les efforts du gouvernement soudanais n'ont pu endiguer, ainsi que l'intensification et l'envergure plus étendue de l'activité politique des exilés au cours des récents mois, ont mis l'OUGANDA et le CONGO face à des problèmes politiques et de procédure, graves et urgents. D'une part, il y a le besoin fondamentalement humanitaire d'aide et d'assistance aux réfugiés sans ressources, ainsi que la sympathie naturelle des Ougandais et des Congolais pour les Africains ethniquement apparentés qui dictent une politique de "portes ouvertes" et un minimum d'aide pratique aux réfugiés. D'autre part, ces gouvernements désirent maintenir une politique de bon voisinage avec le SOUDAN. Cette question a été une source de soucis considérable tant pour l'OUGANDA que pour le CONGO. Le premier, à cause du militantisme grandissant de la part des exilés, a récemment envoyé un détachement de fusiliers à sa frontière avec le SOUDAN. Le but de cette mesure était d'empêcher l'infiltration au SOUDAN d'exilés déterminés d'entreprendre des opérations contre les autorités soudanaises. Une action militaire similaire a été entreprise par les Soudanais en novembre 1962, dans un effort de se saisir ou d'abattre des exilés sur le territoire congolais. En novembre 1962, un détachement des troupes régulières soudanaises a pénétré au CONGO. Au cours des combats qui se sont ensuivis, deux soldats soudanais ont été tués et un certain nombre de villages ont été brûlés par les troupes soudanaises. On pense que ces dernières ont réussi à se saisir d'un certain nombre de réfugiés. A la suite de cet incident et d'un certain nombre d'autres incidents de frontière, les représentants des trois pays se sont rencontrés pour essayer de résoudre le problème. Le CONGO avait précédemment laissé entendre qu'à son avis le SOUDAN était entièrement à blamer du fait qu'il n'avait pas fait usage de moyens diplomatiques pour résoudre ses difficultés avant de recourir à des actions militaires. L'OUGANDA qui a joué le rôle de médiateur entre le SOUDAN et le CONGO, a nommé un membre du cabinet ministériel pour le représenter à cette réunion. Il envisage depuis quelques temps la possibilité de soulever la question aux Nations-Unies.

.../..

9. Résumé et évaluation

A. Les Soudanais du Sud, dans la mesure où les exilés et le S.A.C.D.N.U. représentent bien leur point de vue, cherchent à mettre fin à la discrimination de nature religieuse et ethnique. A cette fin, ils essayent de rallier l'opinion publique pour appuyer leurs revendications en vue d'un plébiscite libre au cours duquel les méridionaux exerceraient leur droit à l'autodétermination. Ils seraient prêts à accepter tout cadre politico-constitutionnel qui garantirait leurs droits. Ainsi, ils accepteraient une union fédérale entre deux régions autonomes, le SOUDAN SEPTENTRIONAL et le SOUDAN MERIDIONAL. Alternativement, ils accepteraient d'accéder à l'indépendance ou à un statut fédéral dans le cadre d'une fédération étroitement unie du type envisagé par le P.A.F.M.E.C.S.A.

B. Pour ce qui est des évènements et de la politique actuels du SOUDAN, la majeure partie des informations disponibles est basée sur les rapports des réfugiés et autres personnes hostiles à la politique du gouvernement soudanais. Il est par conséquent difficile d'établir une évaluation objective.

C. L'essentiel des revendications des Soudanais du Sud est qu'une vie "africaine" libre n'est pas possible dans un état dominé par des gens qui ne sont pas africains et qui sont totalement différents ethniquement, culturellement, ainsi que du point de vue de la religion, du caractère, de la couleur et des traditions. Ils prétendent que l'expérience imposée par la force d'une coexistence entre Arabes et Africains au SOUDAN a nettement échoué et a révélé une incomptabilité fondamentale, due aux différences régionales.

D. Il est pour le moment trop tôt pour évaluer de quelle manière la cause des Soudanais du Sud fera réagir le monde extérieur ou pour prédire les développements possibles. D'autre part, le désir prédominant des autres pays, en particulier de ses voisins africains, de maintenir des relations amicales avec le SOUDAN est un facteur qui agit fortement contre tout appui ouvert de l'extérieur, en AFRIQUE ou aux Nations-Unies. De

.../..

toutes manières, la prochaine conférence des Chefs d'Etat Africains à ADDIS-ABEBA pourrait être la première tribune d'envergure pour une discussion (privée et/ou publique) de la question.

115-1 310

ס ו ד י
100

כ"ז בשבט תשכ"ג
21 בפברואר 1963

אל: מאה"ב

מאת: ש. בר-חיים רוזשנגטון

הנדון: סודאן
שיחה ב-19 דנא עם מר גואל, מנהל
עניני סודאן באגף לעניני אפריקה
הצפונית במחמ"ד

להלן עקר דברי הנ"ל:

1. ממשלת ארה"ב איננה מתרגשת במיוחד מיחסם של השלטונות הסודאניים למיסיונרים בדרום סודאן. אמנם יש ביחס זה קורטוב של קיצוניות דתית אולם המניע היסודי הוא מדיני-לאומי. ממשלת סודאן חוששת מפני הפגרתם של הדרומיים לנצרות, יען כי ע"י כך יתחזקו לאין שעור גורמי הפרוד בין הדרום לצפון ותיווצר אירידנטה יותר מסוכנת ממה שיכול להיות צפוי במקרה והדרומיים יועברו לאיסלאם והערבית תהפוך לשפתם. בזעקה שעלתה מפי המיסיונרים היתה הפרזה רבה. אין ספק שזעקה זו לא יהיה בה כדי לשפר את יחסם של הסודאנים אל המיסיונרים. הסודאנים גמרו כנראה אומר שעליהם להביא לאינטגרציה תרבותית ודתית של הדרום ולפעמת המעלות שהם חולים באינטגרציה זו, אין הם נבהלים מאי הנעימות שעשויה לגרום להם השמצתם ע"י המיסיון.

שום רפרזנטציה רשמית לא נעשתה ע"י האמריקנים בסודאן. אם בכלל היו שיחות בנושא זה עם הסודאנים, הרי אלו היו אך ורק בעלות אופי בלתי פורמלי. המיסיונרים הפרוטסטנטים האמריקניים הפועלים בסודאן הם שפנו לממשלת אה"ב בבקשה שלא להתערב לטובת המסיונרים כי בהתערבות הם רואים סכנה להחמרת יחס כלפי המיסיונרים השונים ולא להיפך. עד כה גורשו מסודאן כמאה ושבעים אנשי מיסיון ועדיין נשארו שם למעלה מארבע מאות וחמישים. ברור שאם המיסיונרים יתספקו בתפקידי הוראה בהתאם לתכנית הלימודים של סודאן הם לא יידרשו לצאת את המדינה.

בסיכום אין ממשלת אה"ב מתייחסת באי-הבנה להתנהגות השלטונות הסודאניים ביחס למיסיון. בדמה אפילו שהיא מגלה הבנה יתרה ורואה חיובי מסויים בשעדובר של הדרום ש"אין לו כל עתיד עצמאי ושהעוסר שמירחם אליו הוגזם ביותר". המלאכה לא תהיה קלה אך היא בת-בצוע. תנועת הגירה מתמדת קיימת מדרום לצפון והערבית והאיסלאם נקלטים ע"י המהגרים בקלות. גורם עיקרי שמסייע לערבית להתפשט היא העובדה שקיימים 114 דיאלקטים בדרום ושהאנגלית מפסידה בהכרח את מעמדה כשפת גשר בין השבטים השונים.

כן לא רואה אה"ב יסוד רב להנחה שהמדינות הגובלות עם סודאן תושטנה ידן לגורמים ספרטיסטיים דרומיים נגד ממשלת סודאן המרכזית. לכל אחת מהמדינות הללו בעיות רציניות בביסיות משלה ובנוסף על כך אין ממשלת סודאן ביחסיה עמן יוצרת להן כל עליה להתנכל לה.

2. ממשלת עבוד יציבה כיום כפי שלא היתה אף פעם בעבר. צעדים אטיים אך בטוחים נעשים לקראת קונסטיטוציונליזציה של הממשלה וההנחה היא שבאמצע קיץ זה כבר יהיה "פרלמנט" שברובו ייבחר ע"י מועצות מקומיות ומועצות אזוריות ובחלקו יתמנה ע"י הממשלה. "פרלמנט" זה יכין את חוקת הקבע של סודאן.

3. יחסי סודאן עם מצרים הם יחסים של "סבהר וחשדהו". למצרים בסודאן כלים ואפשרויות להשפעה כגון מציאותם של כ-1500 מורים קיומה של סניף אוניברסיטת קהיר בסודאן, מוסדות ומכוני תרבות וכד' שלא לדבר על עתונות מצרית הנקנית ונקראת להרב בסודאן או על שדורי מצרים המכוונים לאותה ארץ. אולם המצרים מבינים שליותר מהשפעה לא יוכלו לצפות ושהתערבות שתכליתה היא מעבר להשפעה תתקל בהתנגדות סודאנית חריפה

[illegible]

ביותר. מצרים אינה יכולה לחלום על אפשרות ביגובה של ממשלה יותר טובה מבחינתה בסודאן. אמנם הסודאנים אינם יוצאים מגדרם לשרת את נאצר אולם הם משתדלים בכל מאודם שלא לעשות משהו (שאינו חיובי מבחינת האינטרס הלאומי שלהם) שיהיה בו כדי להרגיז את את נאצר. הם בטבעו עד כה למשל מלהכיר בסוריה. הם הכירו במשטר הרפובליקני בתימן כמעט מיד עם הקמתו. הם הרשו בתחילה חניית מטוסים מצריים בפורט סודאן בדרכם לתימן. לעומת זאת הם לא הרשו למצרים להשתמש בשטח סודאן או בטריטוריה סודאנית להעברת סיוע לגיזנגה בקונגו, כי האינטרס הלאומי שלהם חייב שימנעו אפשרות הקמתה של מדינה פרו-קומוניסטית על גבולם. כן הם הפסיקו את חניית המטוסים המצריים בפורט-סודאן (לפחות כך הם אומרים) כדי שלא להזיק לעצמם עם הסעודים.

4. יחסי סודאן עם חבש ידידותיים אך אין בהם תוכן קונקרטי רב.

5. האוריינטציה של ממשלת סודאן היא בראש ובראשונה על אפריקה. מגמה זו התגבשה וקבלה לה שביתה במדיניות הסודאנית במיוחד עקב מאורעות הקונגו שהמחישו להם באיזו מידה הם נמצאים ביבשת האפריקנית. לאחרונה הם מקיימים מגע רחוק ובציבוריות ברבות ממדינות אפריקה, שעדיין לא היה להם בהן יצוג. הם זהירים ביותר בנקיטת עמדה בין הגושים האפריקנים אך בועידות כלל אפריקניות הם מגלים ענין אם כי פעילותם אינה ניכרת.

בין הגושים העולמיים "הם בייטראליים כלפי חוץ אך למעשה נטייתם למערב ברורה מאד". ישנה נוכחות סובייטית בשטחים מסויימים בסודאן, אך ממשלת סודאן עקבית מאד בצמצום של הסיוע הסובייטי למסגרת צרה של שטחים בלתי רגישים.

6. המהפיכה העיראקית זכתה בסודאן להדים חיוביים בצבור. גורמים ממשלתיים העריכו באזני האפריקנים את המהפיכה כפרי מצב פנימי ולא התערבות נאצרית והביעו אמונם שהמשטר החדש בעיראק ידבק לעצמאות עיראק בקנאות. גם בחוגי השלטון זכתה המהפיכה העירקית לתגובה חיובית בעיקר משום שהם הבינו (והם צדקו) שהכח הצבאי שלהם בכורית יוכל כבר להשתחרר ולשוב לסודאן.

בברכה,

ש. בר-חיים

העתק: השגריר הציר
מר ח. בר-און
מז"ת
חקר

115-1 310

ש מ ו ר

19 בפברואר 1963
כה' בשבט תשכ"ג

126

אל: מז"ת, המשרד ירושלים

מאת: חנן בר ארן, וושינגטון

הנדון: <u>הנוצרים בדרום סודאן</u>

להלן תוכן של שתי שיחות בנושא זה, אחת עם מר וריסמן, מנהל מחלקת צפון אפריקה שבאגף אפריקה במחמ"ד, והשניה עם FATHER BELL מסדר "האחים ללבנים".

ברור ששתי הגרסאות שונות: אך דווקא בשוני זה יש ענין.

ורסמן מתאר את מדיניות ממשלת סודאן כשאיפה לאחד את שני פלגי האומה הסודאנית על ידי "סודאניזציה" של הדרום. המפעל הנוצרי בדרום הוא מורשת העבר הקולוניאלי הבריטי והנו בחלקו הארי בידי מסיונרים. עובדה זו מקשה ביותר על מזוג השבטים והכללת הדרום במסגרת הלאומית הקיימת. לכן נקטהממשלת סודאן בכמה אמצעים למען ה"סודאניזציה" של רשת החנוך בדרום. הפעולה פגעה פה-ושם במסיונרים ובראש וראשונה במסיון הקתולי. לא ברור לוריסמן עד כמה פרוש הדבר "איסלאמיזציה" ו"ערביזציה" של בתי הספר; כי למשל הבטיחה ממשלת סודאן כי היא דורשה החלפת מורים זרים, דהיינו מסיונרים במורים סודאנים אך נוצרים. הוא גם טען שחלק גדול של ספורי הזועה המופצים הנם מוגזמים ביותר. נכון שיותר מ-100 מסיונרים גורשו ורובם בחלקם הגדול ביותר קתולים, אך לפחות לדברי הסודאנים היו אלה אנשים שלא הגבילו פעילותם לפעילות דתית מובהקת.

במלים אחרות, וריסמן אינו רואה בפעילות מסודאן בדרום מקור מיוחד לדאגה.

לעומת הנ"ל, מתאר האב בל המצב באור שונה לגמרי. לדבריו מתנהלת פעולת דיכוי אכזרית ביותר בקרב חניכי המסיון ובקרב השבטים הנוצריים. פעולת מסודאן איננה "סודאניזציה" אלא "ערביזציה" מוחלטת. כך למשל לא רק שסלקו המורים הזרים מבתי הספר אלא הכריחו את התלמידים להחליף בגדיהם האירופאים בגלימות סודאניות, שינו יום המנוחה מיום ראשון ליום ששי, מכריחים התלמידים ללמוד ערבית ולהשתמש בערבית בשפת הלמוד היחידה וכו'. אך לא די בכך; ראשי שבטים נוצריים הוכרחו להתאסלם, כמרים נכלאו הספרות מוחרמת, ואף מוחרמים מכשירי רדיו כולל טרנזיסטורים. הכמורה כולל כמרים סודאנים נרדפת בצורה אכזרית ביותר. כך למשל ספר על מקרה בו כומר סודאני נדון ל-12 שנות מאסר על כך שתלמידים השתמשו במכונת הכתיבה שהיתה ברשות המסיון להדפסת כרוזים וזאת למרות שהוכח שהכומר לא ידע דבר על הדפסת הכרוזים. עם כל זה אומר האב בל שתנועת ההתנצרות איננה נחלשת בגלל הרדיפות אלא ההפך הנכון, בעקר הנוער רואה כיום בבעיה הדתית את עקר יעודו במלחמתו נגד השלטון.

הכנסיה מצדה מנסה לגייס עזרה, אך נתקלת בקירות אטומים. מחמ"ד איננה מוכנה לפעול למען הכנסיה וזה למרות לחץ כבד ביותר המופעל עליה. מחמ"ד מוענת באזני אנשי הכנסיה כי האפשרות היחידה שישנה לפעולה היא איום בהפסקת או הקטנת הסיוע האמריקאי, פעולה שחייבת לדחוף את מסודאן לזרועות המזרח ומצרים.

גם פעולה במקומות אחרים לא נשאה פרי. כך למשל ניסו להפעיל לחץ באמצעות האיסלקים, אך ממשלת איטליה השיבה פני הפונים ריקם בטענה שכל פעולה כזבה מסכנת את האינטרסים הכלכליים של איטליה במזה"ת.

התרשמתי אמנם כי הכנסיה אינבנה מוכנה להגיד "אמן" ולהסתפק בפעולות אלו. בל צריך כאחת האשרויות נסיון הפעלת קיסר אתיופיה אצל עבוד למען מציאת פתרון ומתן תופש פעולה למסיונרים. יחד עם זאת, התרשמתי שמתכננים פעולת לחץ צבורית רבת עצמה בכל חלקי תבל כולל ארה"ב. בהקשר זה עומדת כנראה הכנסיה לפרסם כמה וכמה מחקרים שיתקיפו פעולת המסיון האסלאמית ברחבי אפריקה.

בברכה,

חנן בר-און

תיק מס..................

מר ש. דיברון..........

מר ר. תימור..........

מר ב. אדמוני..........

מר ח. גרמא..........

מאיר ע. ירדני..........

מר ל. קופל..........

מזכירות:

א....................

ב....................

לפעולה:

א....................

ב....................

משרד החוץ

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
21. II. 1963
מס' ....

ירושלים, כג' בשבט תשכ"ג
17 פברואר 1963

דרום/971/10

אל: השגרירות, קמפאלה
השגרירות, אדיס אבבה
השגרירות, דאר-אס-סאלם

מאת: מחלקת החקר

הנדון: **תנועת השחרור של דרום סודאן**

רצ"ב העתק מאמר מתוך ה- Christian Science Monitor
מה-7.1.63 על פעילותם של הגולים מדרום סודאן.

המאמר מחדש, הן לגבי שמות האנשים העומדים
בראש התנועה, והן לגבי התכניות לעתיד.

נשמח לקבל הערותיכם.

בתודה ובברכה

ב. ז'ולפק

העתק: מא"ף
מז"ת

בז'/רק

[illegible]

21. II. 1963

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Independence Mouement

SUDAN EXILES PRESS CASE

By Peter Lessing
Lusaka, (Special to the Christian Science Monitor)

(Northern Rhodesia)

Relations between the Sudanese government of Gen. Tbrahim Abboud and at least five African governments are becoming strained as a result of support promised to the increasingly active Southern Sudan Liberation Movement.

This is a moverment recently organized by Africans from the southern Sudan who are living in exile in Uganda, Ethiopia, Tanganyika and the Congo. they now have announced their #intention of setting up a government-in-exile in Bombo, northern Uganda, a few miles from the Sudannese border.

The leader of the movement is Aduot Atem de May En, who has been organizing its activities from Dar es Salaam, Tanganyika's capital. His deputy, Marko Rume, has already moved to Bombo, where he has obtained permission from the Uganda Prime Minister, Milton Obote, for the government-in-exile to be estabilished.

Support Sought

During the past three months the movement's general secretary, Rizigalla Ibrahim, has been touring a number of African states seeking support. He has just completed his talks with Northern Rhodesia's two African nationalist leaders, Kenneth Kaunda and Harry Nkumbula, here in Lusaka,

"We have so far been promised solid support by the governments of Tanganyika, Uganda, Ethiopia, Ghana, and the Congo," he said. Two of them which he refused to identify, have also promised generous financial aid to help finance the movement.

"What is equally important", he added, "is that they have all promised to support our cause among the Afro-Asian bloc at the United Nations.

No Response

The Southern Sudan Liberation Movement claims to represent about 3,000,000 African Sudanese who seek independence from the Arab and part Arab Government in Khartoum.

In a letter to U Thant, Secretary-General of the United Nations, they allege that thousands of African families have already fled from the Sudan to escape "massacres, torture, slavery, and religious persecution".

So far they have not had any response from U thant, but they expect some reaction now that their demands are to be taken up within the Afro-Asian bloc at the United Nations.

Mr. Ibrahim assured me that those African States who have promised support are fully aware that they are risking a split within the Afro-Asian bloc, but he maintains that they all feel that the issue of an African population "suffering under Arab domination" if of immense importance.

Many Hold off

Nigeria and most of the states which formerly comprised French Africa have, however, so far withheld support. "They are under the mistaken impressio that we strife between the non-Moslem Southern Sudan and the Moslem north, "Mr. Ibrahim said.

He hoped still to convince them that this was not the case, although he claimed that severe measures had been taken by the Khartoum government to stamp out the activities of Christian missions in the south. He himself is, however, a Moslem.

Mr. Ibrahim predicted that guerrilla warfare against government forces would soon start in southern Sudan. Rebel groups are already using hit-and-run tactics against isolated military posts, but so far with little effect.

The government-in-exile hopes soon to be able to procure more effective weapons and to put seasoned campaigners in the field.

Pressure Mounts

With the additional pressure which Mr. Ibrahim hopes will soon be organise at the United Nations on their behalf, the government-in-exile is confident that the Khartoum government will become seriously embarrassed.

Dr. Ibrahim hopes to visit New York within the next three months and expects to get a hearing from the Afro-Asian bloc as a preliminary to demanding a hearing from both the UN Human Rights and Political Committees.

Although Northern Rhodesia is not yet independent, both Mr. Kaunda and Mr. Nkumbula have promised the movement their support. So have the leaders of the Kenya African National Union, who hope to lead Kenya after independence, probably before the end of this year.

Ancient Rift

The animosity beyween the Sudanese south and north is not new. It has already lasted for several centuries and has its roots in the ancient Arab Slave trade, when the African south was a happy hunting ground for the slave raiders.

../.3

In a letter to U Thant, Secretary-General of the United Nations, they allege that thousands of African families have already fled from the Sudan to escape "massacres, torture, slavery, and religious persecution".

So far they have not had any response from U Thant, but they expect some reaction now that their demands are to be taken up within the Afro-Asian bloc at the United Nations.

Mr. [illegible] admits that those African States who have promised support are fully aware that they are risking a split within the Afro-Asian bloc, but he maintains that they all feel that the issue of an African population "suffering under Arab domination" is of immense importance.

Many Hold off

Algeria and most of the states which formerly comprised French Africa have, however, so far withheld support. "They are under the mistaken impression that the conflict is between the non-Moslem Southern Sudan and the Moslem north," Mr. [illegible] said.

He hoped still to convince them that this was not the case, although he claimed that severe measures had been taken by the Khartoum government to stamp out the activities of Christian missions in the south. He himself is, however, a Moslem.

Mr. [illegible] predicted that guerilla warfare against government forces would soon start in southern Sudan. Rebel groups were already using hit-and-run tactics against isolated military posts, but so far with little effect.

The government-in-exile hoped soon to be able to procure more effective weapons and to put seasoned campaigners in the field.

Pressure Mounts

With the additional pressure which Mr. [illegible] hopes will soon be organised at the United Nations on their behalf, the government-in-exile is confident that the Khartoum government will become seriously embarrassed.

Mr. [illegible] hopes to visit New York within the next three months and expects to get a hearing from the Afro-Asian bloc as a preliminary to demanding a hearing from both the Human Rights and Political Committees.

Although Northern Rhodesia is not yet independent, both Dr. Kaunda and Mr. Nkumbula have promised the movement their support. So have the leaders of the Kenya African National Union, who hope to lead Kenya after independence, probably before the end of this year.

Ancient Rift

The enmity between the Sudanese south and north is not new. It has already lasted for several centuries and has its roots in the ancient Arab Slave trade, when the African south was a happy hunting ground for the slave raiders.

Only at the beginning of this century did Britain succeed in stamping out the slave trade there and in restoring law and order.

אדיס אבבה, כ"ז בטבת תשכ"ג
23.1.1963

סוד. 1115

סודי

אל : מז"ת

מאת : השגרירות, אדיס אבבה

רצ"ב העתק מכתב המדבר בעד עצמו.
המכתב שולשל לתיבת הדאר באדיס אבבה ומשום-
מה אף לא הוחתם בחותמת הדאר.

נראה כי שני האמריקאים המוזכרים
במכתב החליטו לשלשל המכתב לתיבת הדאר ולא
להביאו לשגרירות כפי שהבטיחו לסודאני.

לידיעה ולחוות דעת (אם ישנה כזו).

בברכה,

ר. תימור

העתק: מר י. בן-ארי המוסד
מר נ. אדמוני, אדיס אבבה

רת/עג

COPY

His Excellency
The Israel Embassy
Adis Ababa,
Ethiopia.

Dear Sirs,

I am very much pleased to write to you this letter, and I am very much glad if you could feel out my present difficulties in the Sudan. But before going further, I think I must introduce myself.

To begin with, I am a Sudanese from the Southern Sudan, as you know there is a main line in this Country between the South and the North, I dare say; In the North these people are Arabs, Arabic-speaking and are Moslems by Religion, they blong to the Arab world. But in the South, the people are Afrisans (Negros) speaking different dialects, and are Shristians by Religion.

I was dismissed from the 4th year Sec. School due to the Religious Movement in the South and the protest against Arab military occupation in the Southern Sudan and we are now being watched by the Detectives like Criminals as you may have heard the present situation in the Southern Sudan. We have no other ways but now we need help and safety, I beg for your kind sympathy if youcould kindly forward this application of mine to your Government so as to secure me a scholarship in Israel in which I shall deem it as a great favour in the History of Southern Sudanese people as we are now in a terrible situation.
I simply cannot say, but I believe this few lines will show you what exactly my point is.

I am sorry to mention also this that I have secured a Scholarship in Germany but this Arab Government could not give me an exit permit to leave the Sudan. I have tried so many ways but it is really bad. But this month I shall try to get to Abyssinia if the plan will not be bad I hope I shall let you know.

Also I am glad to mention to you that it is a great opportunity to meet this two young American boys Clark and Alan Bussey who are travelling to Ethiopia to be the only men by which I can contact with you now.

I here enclose with many thanks.

With kind regards, I remain,

Yours faithfully,

Heggins Bullen Lete.

N.B. Please Sir if I dont at all cause you not much troubles, if you get this letter, cable to me c/o Ghana Embassy, Khartoum because I am due to leave Khartoum withint this week.

14th January, 1963.

His Excellency,
The Israel Embassy.
Addis-Ababa.
Ethiopia.

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
18. 1. 1963
נכס:

Dear Sirs,

I am very much pleased to write to you this letter, and I am very much glad if you could feel about my present difficults in the Sudan. But before going further, I think I must introduce myself.

To begin with, I am a Sudanese from the Southern Sudan, as you know there is a main line in this Country between the South & the North, I dare say; In the North these people are ~~th~~ Arabs, Arabic-Speaking and are Moslims by Religion they belong to the Arab world. But in the South, the peope are Africans (Negroes) Speaking different dialects, and are Christians by ~~Religion~~ Religion.

I was dismissed from the 4th year Sec. School due to the Religion Movement in the South and the protest against Arab Military occupation in the Southern Sudan and we are now being watched by the Dectetives like Criminals as you may have heard the present Situation in the Southern Sudan. We have no other ways but now we need help and safety, I beg for your kind sympathy if you could kindly forward this Application of mine to your Government so as to secure me a ~~Scholarship~~ Scholarship in Israel in which I shall deem it as a great favour in the History of the Southern Sudanese people as we are now in a terrible Situation.

Please Turn Over.

I simply cannot say, but I believe this few lines will ~~show~~ you what ~~actually~~ exacully what my point is.

I am sorry to mention also this that I have secured a Scholarship in Germany but this Arab Government could not give me an exist permit to leave the Sudan. I have tried so many way but is really bad. But this month, I shall try to get to Abyssinia if the plan will not be bad I hope I shall let you know.

Also I am glad to mention to you that it is a great opportunity to meet this two young American boys CLARK & ALAN BUSSEY who are travelling to Ethiopia to be the only means by which I can contact with you now.

I here enclose with many thanks.

With kind regards

I Remain

yours faithfully

Heggins Bullen Lete

NB: Please Sir, if I don't at all cause you not much troubles, if you get this letter, cable to me c/o ~~Stg~~ Ghana Embassy Khartoum because I am due to leave Khartoum within this week

[signature]

14th Jan. 1963

תיק מס.................

מר ש. דינבון...........

מר ר. תימור...........

מר ב. אדמנבר..........

מר ח. גרמא............

סא"ל ע. ירדבי..........

מר ל. קרפל............

מזכירות:
א......................
ב......................
לפעולה:
א......................
ב......................

חומר גלוי

משרד החוץ
מחלקת החקר

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
21. 11. 1963
מס'............................

שם העתון: אל-בלאד, יומי, סעודיה

תאריך: 31.12.62

אסמכתא ג / 349

הנדון: קיסר חבש מחסל את האיסלאם בארצו ומרשה חדירה ישראלית ויהודית אליה

עמר מחמד עלי, עבד בשגרירות האתיופית (לסעודיה) בתפקיד מזכיר שני עד שנת 1961. לאחר שנואש מתקוותו לשכנע את שליטי אתיופיה, כי יש צורך לשנות את מדיניותם כלפי המוסלמים, המהוים במספרם 65% מכלל תושבי אתיופיה – מצא מקלט בממשלת הוד-מלכותו. לפי ראיון עם עמר זה כתב סופר העתון את המאמר הבא:

__מעמדם של המוסלמים בחבש__

__הקדמה__

מספר המוסלמים בחבש גדול: כל תושבי כפא, ערום, הרר, לו, אל-באבור, חלק מסודאן ואסומא-מבני סנאקל-כולם מוסלמים. האסלאם חדר לחבש במידה בלתי משוערת. ממש אין מקום שלא הותיר בו את עקבותיו. אולם חרף זאת לא קרה בהיסטוריה של חבש, כי ימונה באחד מתריסר המיניסטריונים שר מוסלמי, סגן שר, מנהל, מזכיר, ואפילו שוער. יתכן שישאל משהו אם המוסלמים מהוים רוב בחבש, כיצד יתכן שהמיעוט רוצה בהם ושולל את זכויותיהם? מדוע שותקים הם, ואינם נחלצים לפעולה? תשובתנו: שלטון המיעוט ברוב, איננו דבר בלתי רגיל, בדרום אפריקה, למשל, שולטים פחות משני מליון נוצרים לבנים על 10 מליון אזרחים ילידים, משום שהם יותר חזקים ונתמכים ע"י מדינות אימפריאליסטיות חזקות.

האחראים בחבש נלחמים באסלאם. הם הקימו 500 מרכזי הטפה מיסיונרית באזורים המוסלמיים, סוגרים את בתי-הספר והמוסדות המוסלמיים, ומקימים בכל עיר וכפר מספר בתי-ספר בעלי צביון מיסיונרי, אשר כל הכיתות שלהם אינן מתאימות לרוח המוסלמים. החינוך הדתי הנוצרי הוא חובה, ואסור למוסלמים לפתוח בתי-ספר משלהם. כן, קיים איסור מוחלט להרבות בנשים. התעללות זו, איננה אלא חלק מתוך תכנית להשלטת הנצרות, שנערכה ע"י ממשלת הקיסר הילה סילאסי לשם חיסולו ההדרגתי של האסלאם בחבש.

__הקיסר מפריע למוסלמים ומפריד בינם לבין הנוצרים__

פניו השקטות וחרושות הקמטים של עמר קדרו, והוא אמר:

תאריך ההפצה:

2./..

תפוצה:

מזת, מאף, המוסד, אדיס-אבבה.

יבא/רק

חומר גלוי

משרד החוץ
מחלקת החקר

שם העתון:

תאריך:

סאסמכתא ג/

הנדון:

המעונים עלי אדמות הם המוסלמים של חבש, אשר מנת-חלקם מידי שליטי "הקיסר-הכומר" היא עבדות והשפלה. שליטים אלה אינם מאשרים את חגי האסלאם המקובלים, שבאתם לאיבתם כלפי האסלאםהביאה אותם לכך, שהם מתכננים לחסל בדרך בזויה את האסלאם על כל גלוייו.

"הקיסר הכומר", בהיותו המנהיג העליון של הכנסיה החבשית, בונה 500 מרכזים להפצה מסיונרית באזורים שהאוכלוסיה המוסלמית בהם גדולה. הוא סוגר את המוסדות ובתי-הספר המוסלמיים, ואוסר כינוסתם של חכמי-דת מוסלמים. כן מפריע הקיסר לבנית מסגדים, ובונה כנסיות באזורים המוסלמיים. לאחר-מכן הוא מפריד בין הנוצרים להמוסלמים: במכסים, הנערכים לרגל מאורעות לאומיים, הוא מחלק למוסלמים כרטיסי הזמנות בלתי מסומנים, ואילו לנוצרים כרטיסים למקומות מסומנים - עובדה זו מוכיחה, כי לנוצרים בעלי ההזמנות ניתנים מקומות מיוחדים.

על השאלה: "האם בין השליטים ישנם מוסלמים?" ענה בצער: "לא ואפילו בין ראשי השכונות והמחוזות אין למצוא מוסלמי אחד כולם נוצרים.

- "האם בין שגרירי אתיופיה נמצאים מוסלמים?"

- "אף בין השגרירים המיצגים את אתיופיה בחו"ל, אין למצוא מוסלמים, פרט לשגרירה בירדן; שמו: צאלח מחמוד חברת' והוא המוסלמי היחידי בין שגרירי חבש בחו"ל.

<u>החדירה הישראלית והיהודית לחבש</u>

שאלנו את הדיפלומט הפליט, מה ידוע לו על החדירה הישראלית לחבש, והוא סיפר:

מאז קמה איחוד הפדרלי בין אתיופיה ואריתריאה, נוכחנו לדעת, כי החדירה הישראלית לאריתריאה הולכת וגדלה מיום ליום.

ממשלת אתיופיה כבר העניקה לישראל זכיונות להקמת מרכזים תעשיתיים, מסחריים וחקלאיים באריתריאה. ראשית החדירה נעוצה במינויו של היהודי הישראלי נתן מדיין ליועץ משפטי ע"י ממשלת אתיופיה. נ. מדיין מכהן גם בתפקיד התובע הכללי הממונה על החקירה.

תאריך ההפצה:

תפוצה:

2161/67: (6.61) 20.000 ד.מ.י"ם

חומר גלוי

משרד החוץ

מחלקת החקר

שם העתון:

תאריך:

אסמכתא ג/

הנדון:

לאחר מכן, השאיל מיניסטריון החוץ האמריקני לממשלת חבש את ד"ר ספנסר, הוא יהודי, לתפקיד יועץ למיניסטריון החוץ שלה. בריטניה השאילה אדם כשם פקנקו מתקורד, גם הוא יהודי, לתפקיד מפקח על עניני המסחר והתעשיה. בשנת 1958 הזמינה ממשלת חבש שני מרצים מישראל, ושלמה לכל אחד משכורת שנתית של 4000 דולר. כן שיגרה ישראל מומחים לחבש לשם ביצוע תכניותיה.

בשנת 1952 החל לפעול באתיופיה חברת "אינקודה" שהיא חברה ישראלית. זו החברה הגדולה ביותר בקיסרות אתיופיה לארוזת-בשר. יש לה סניפים ברחבי אתיופיה ובתל-אביב, והיא מייצאת את תוצרתה לישראל.

בעקבות האיחוד הפדרלי הוקמו באריתריאה חברות ישראליות. ליהודים הוקצה איזור עאילת, הכפוף למחוז מצוע המוסלמי. כן ניתנו להם האדמות שמסביב, הנמצאות בבעלות מוסלמית. שיתוף הפעולה בין חבש וישראל התהדק בכל ענפי הכלכלה, המדיניות, והתרבות.

תאריך ההפצה:
14.2.63

תפוצה:
מז"ת, מא"ף, המוסד, אדיס-אבבה.

יבא/רק

תיק מס......210.... 115:1

מר ש. דיברון.....................

מר ר. תימור.......................

~~מר נ. אדמרבי~~.........................

מר ח. גרמא........................

סא"ל ע. ירדני.....................

מר ל. קופל........................

מזכירות:

א.................................

ב.................................

לפעולה:

א.................................

ב.................................

חומר גלוי

משרד החוץ

מחלקת החקר

שם העתון: פלסטין, יומי, ירדן

תאריך: 26.12.62

אסמכתא ג/ 285

הנדון: הסודאנים הדרומיים תובעים הגדרה עצמית

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
16. I. 1963
מס׳ 115.1 3/0

עתוני סודאן תקפו בחריפות מספר סודאנים מהאזור הדרומי, המכנים עצמם בשם "האיחוד הלאומי של הגלילים האפריקאנים-סודאנים הסגורים" על שהם שלחו פטיציה למזכ"ל של האו"ם והעתקים ממנה לוועדת החוק הבינלאומי ולממשלות אוגנדה, קונגו, חבש והרפובליקה האפריקאנית התיכונה.

בפטיציה נאמר, כי סדר שני, שבו נהרגו אנשים רבים, פרץ בדרום סודאן ב-16.11.62. אנשי השבטים באזור החבל הדרומי, שהיו חמושים במקלות בחרבות ובחצים, התייצבו מול המקלעים של יריביהם כמחאה על הכיבוש הצבאי הערבי ונגד שלילת החירות המדינית וזכות ההגדרה העצמית, וכן נגד הרדיפות הדתיות.

בפטיציה הושמעה תביעה לזכות ההגדרה העצמית בפיקוח ועדה ניטראלית מטעם האו"ם.

בז/רם

תאריך ההפצה: 3.1.63

תפוצה: מא"ף, מז"ת, המוסד, אדיס-אבבה, קמפלה, דאר-אס-סלאם, ליאופולדויל, פור-לאמי, בנגי, ניירובי, ניו-יורק

תיק מס. ...115-A....310.......

מר ש. דיברון..................

מר ר. תימור....................

~~מר נ. אדמוני~~....................

מר ח. גומא.....................

סא"ל ע. ירדני...................

מר ל. קופל......................

מזכירות:

א..........................

ב..........................

לפעולה:

א..........................

ב..........................

חומר גלוי

משרד החוץ

מחלקת החקר

שם העתון: אהראם, יומי, קהיר

תאריך: 7.12.62

אסמכתא ג / 270

הנדון: משפטם של 67 קושרים סודאנים באוגנדה

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
16. 1. 1963
מס' 115/1 3/0

בבית הדין בג'ולו שבצפון אוגנדה נפתח משפטם של 67 סודאנים הנאשמים בארגון מרידה צבאית בדרום סודאן. מסרת אוגנדה עצרה אנשים אלה לפי בקשת שלטונות סודאן, אחרי שהשלטונות הסודאניים הודיעו לממשלת אוגנדה שהסודאנים החיים בארצה מארגנים קשר לפלוש למחוז אקווטוריה, תוך הסכם עם חלק מתושבי האזור.

ממשלת סודאן החישה כוחות צבא למחוז וגם ממשלת אוגנדה שלחה שתי יחידות צבא לאזור הגבול.

בז/מק

תאריך ההפצה: 26.12.62

תפוצה: מאף, מזת, המוסד, קממאלה, אדיס-אבבה, דאר-אס-סלאם, לארפולדוויל.

סודי ביותר

דוח ידיעות

[illegible]

שם המקור : [illegible]

תאריך : [illegible]

מספרו/ת.ז : [illegible]

הנדון: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תאריך הפצה: [illegible]

הפצה: [illegible]

לוין סוד. 115.1

סמוך
185

ירושלים, כ"ח בניסן תשכ"ב
2 במאי 1962

אל : מר חנן בר-און, השגרירות וושינגטון

מאת: אריה לוין, מז"ת

חנן היקר,

אני מודה לך מאוד עבור מכתבך המענין מ-10 באפריל, המסוען לסר אברהם כהן.

הרשה לי להזכירך את נסיבות היכרותנו: בקרתי באדיס עם המשלחת הגדולה בנובמבר 1960 - שבועות מספר לפני ההפיכה. עברתי מאמ"ן למז"ת מ-1 באפריל ואני מטפל כאן באתיאופיה, סומאליה וסודאן. כתור כך, אשמח לעמוד לרשותך ואשתף אתך פעולה בכל הנוגע לנושאים אלה. באשר לנושאים שהעלת:

__אריתריאה__ - נושא הדיונים בכנס האחרון של הליגה שהתקיים בריאד כלל גם את בעית אריתריאה וכן בעית יחסי סומאליה אתיאופיה והנושאים הקשורים בהם. כרם הידוע כפי ידיעות בנושאים אלה לא נדונו בכנס זה - כנראה בגלל דיון בנושאים אחרים והדיון נדחה לכנס הבא.

__סודאן__ - למרות הערנות המיוחסת במדינות אפריקה לנושא דרום סודאן, ורצונם של הדרום-סודאנים ימרוק את העול הערבי, אני סבור שהסדיבות הגובלות בסודאן נוקטים זהירות יתר בנושא. באשר לאתיאופים, הרי על אף הגברת התענינותם הפעילה במזרח אפריקה אין הם מעונינים להחריף את יחסיהם עם עבוד ועל כן עינני בדעה שדברי השגריר משקפים את עמדתה הסיידית של ממשלתו.

__אינקודה__ - הראתי את מכתבך למר ש. כהנא ממחלקה ה-לכלית. מסתבר כי בינתיים הטיפול בשאלת אינקודה השתפר ויש לקוות כי לא יישנו התלונות. אנחנו שומרים על מגע הדוק עם מר כהנא בכל הנוגע לבעיות הכלכליות ואודה אם תפנה את תשומת לבו במישרין לנושאים הכלכלים בהם אתה נתקל.

בברכה חמה,

אריה לוין

העתק: מר ר. חיטור, אדיס אבבה
מר ש. כהנא - כלכלית

סודי ביותר

אדיס-אבבה, ט' ניסן תשכ"ב
13 אפריל 1962

סופי

אל : מז"ת, משרד החוץ ירושלים
מאת : הקונסול הכללי בפועל.

הנדון: ויליאם דנג

מכתבכם 104 מיום 26 לפברואר ש.ז.

הרצאה הנ"ל לא הושמעה בכנס פממקה.

בברכה מועדים לשמחה

ר. תימור

משרד החוץ

סודי ביותר
למען בלבד
104

ירושלים, כ"ב באדר א' תשכ"ב
26 בפברואר 1962

אל : מר ר. תיסור, הקונסול הכללי, אדיס-אבבה

מאת : ס ז "ת

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
22. III. 1962
מס׳.........

הנדון : ויליאם דבג

הנ"ל מסר לרופין העתק הרצאתו
ששלח ליו"ר פפמקה באדיס וביקש להשמיעה
בכנס. האם נעשה הדבר? (בהרצאה אין חידושים
והוא חוזר על סיעוניו הידוע).

ב ב ר כ ה,

אריה לויא

[illegible]
[illegible]
104

[illegible]
26 [illegible] 1962

[illegible] : [illegible]

[illegible] : [illegible]

[illegible] : [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שרות תח"ל

מברק יוצא אל ________

דרגת דחיפות	תאריך ושעת החבור	סימן המחבר	בהמשך לשלי	בתשובה לשלך	מספר
	11/7	297 / גין		יח / 206	

אל: מצת

מאת: גומא

סודי

וליאם דנג הביא אלי מטעם רופין ו- 13/6 עם אחר
פרטי בפני אטרלה התנועה אותה הוא מייצג בעת ביקורו כאן.
התנועה משיגה לדבריו הצלחות לקראת הבטחת דרום סודאן
להפרדה מזרח אפריקנית. לשם הבנה הקרוב דרושה להם תמיכה.
מוסרים כבר עתה מדינות בעתיד וספינות קנאה. אחד הוא
נשאר כאן כשבוע ונפגש עם אישים מקומיים וכן עם הקיסר. הביא
אלינו אליהופל מתלבי אפריקה במשלחת האתיופית ושוחחנו כחצי שעה.
~~[illegible]~~ רצונו לבקר מחר בישראל, אך ברור לפי הצעתי ותוך
כיסוי מבדנו בהעדר הנסיעה והשהות מוקדם. מישהו בדרכנו
להגיע למערב אפריקה לשם מגע דומה עם ראשי השלטון האפריקני שם.
הצעתי לו כי בהעדר קונסול כללי אין באפשרותינו לעזור להם
ואשניתי לנסוע ארצה. ~~[illegible]~~ פרטי לחבלה בקלות בפני אלזוני ישראל.
~~[illegible]~~ נעשו סידורים לא להפגיש אותו עם אדמוני. אמה והציע
לו טשטלפון אלי בעוד כמה ימים.

טופס 8

טופס מברק יוצא אל

אל: [illegible]

מאת: [illegible]

[illegible]

שרות תח"ל

מברק יוצא אל ______

אל: מצת	מספר
מאת: גומא	

דרגת הדחיפות	תאריך ושעת החבור	סימון המחבר	במשך לשלי	במשמרת לשלך
				יח/206

ויליאם דנג הביא אלי מכתב רופין מ-13/6 עם צאת **סו: 310**
פרט בפני מטרות התנועה אותה הוא מייצג בעת ביקורו כאן.
התנועה מכינה לדבריו פעולות לקראת הצטרפות דרום סודאן
לפדרציה מזרח אפריקנית. לשם הכנת הקרקע דרושה להם עזרה.
מוסרית כאן עתה, מדינית בעתיד וכספית כנראה חיוב. הוא
נשאר כאן כשבוע ונפגש עם אישים מקומיים וכן עם הקיסר. הגיע
אתו אל מנהל מחלקת אפריקה במשרד החוץ ושוחחנו כחצי שעה.
רצונו לבקר מאוחר בישראל, אך ברור לפי הצהרתו ויתכן
כיסוי משדנו בהוצאות הנסיעה והשהות בארץ. מישאל ברצונו
להגיע למערב אפריקה לשם מגע דומה עם ראשי השלטון האפריקני שם.
הודעתי לו כי בהעדר קונסול כללי אין באפשרותי לעזור לו.
אשתדל לנסוע ארצה. פרט להביא בקשתו בפני אנשי ישראל.
נעשו סידורים לא להפגיש אותו עם עיתונאים. [illegible]
לקשר טלפוני אתו בעוד כמה ימים.

טופס 8

טופס מברק אל

אל: [illegible]

מאת: [illegible]

[illegible]

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
30 VI 1961
מס': ....

סודי ביותר

ירושלים, כ"א בסיון תשכ"א
6.6.61

אל : מר י. בן־ארי, המוסד

מאת: מו"ת

הנדון: **התנועה לשחרור דרום סודאן**

1. לשכת ראש הממשלה העבירה אלינו מכתב (שהעתקו רצ"ב) מופנה לראש הממשלה מאת וויליאם דנג, המזכיר הכללי של התנועה הנ"ל.

2. למכתב מצורפת סקירה (משוכפלת) ערוכה בידי וויליאם דנג בשפה האנגלית ומשתרעת על פני 44 עמודי פוליו.

3. עיקרי הדברים המובאים בסקירה הנ"ל תומצתו, תורגמו לעברית ומצורפים למכתב זה. הסקירה הנה מסמך אנטי נאצרי מובהק העלול לעשות באפריקה מה שאין בידינו לעשותו מבחינה הסברתית. למרות שאין המסמך מופנה כלל לישראל, משבח הכותב את המדינה ובנראה בכנות רבה.

4. נבקשכם לעיין ברצפות, להוות רעתכם על התכן ולהמליץ בפנינו אם יש להשיב על פניתו לרוה"מ.

5. בסרה ותשובתכם חיובית נבקש הצעה תשובה.

6. לאור דחיפות הענין שקלו נא אם כדאי בינתיים לאשר קבלת מכתבו עד שנספיק ללמוד החומר ולהחלים סופית על עמדתנו.

ב ב ר כ ה,

רחמים תימור

רחמים תימור

העתק: לשכת ראש הממשלה
מנהל חקר, משה"ח
מר ד. קימחי
✓ מר חנן בראון, הקונסול הכללי, אדיס אבבה

<u>5.6.61</u>

נקודות מתוך הסקירה:

"סודאן איננה ארץ אחת אלא שתיים"
מאת וויליאם דנג, המזכיר הכללי של התנועה לשחרור
דרום סודאן

1. מנסה להוכיח שלמעשה קיימים שני סודאן שונים תכלית שינוי - הסודאן הצפוני (מאוכלס ע"י ערבים) והסודאן הדרומי המאוכלס ע"י אפריקאים.

2. מתריע בפני הסכנה התסורת של "אימפריאליזם ערבי" (מצרי) שהוא מקור כל הצרות של סודאן הדרומית. על אפריקה לשעות לסכנה זו שהיא גרועה מסכנת האימפריאליזם האירופי מאחר שלאירופאים מסורת של דמוקראטיה ורפורמות ואילו לערבים אין "שמץ של דמוקרטיה ברם". "כמעט כל ארצות ערב נשלטות הן ע"י דיקטאטורת שבה הנשיא הוא מעל לחוק כמו במצרים ועיראק והן ע"י מלוכה תפוטית ומושחתת כמו בסעודיה ובמדה פחותה מזו בירדן. אם הערבים אינם מסוגלים לשלוט ביאות על עצמם הרי בשום פנים אינם יכולים לשלוט על עמים אחרים".

3. באפריקה פועלים היום שני כוחות גדולים: ה"פאן אפריקניזם" וה"ערביזם". ברור הוא שכל הערבים, מאורגנים בליגה הערבית - שהיא ארגון מחוץ לתחומה של אפריקה, אינם יכולים להשתייך לפאן-אפריקניזם. גם אפריקה איננה רוצה בהם.

4. מצרים חותרת באמצעים שפלים לאחוד ערבי. אך הערבים "לא הסכימו ביניהם על דבר וחצי דבר חוץ מאשר על ~~[illegible]~~ "הקפנות פנאטית וחסרת הגיון" נגד ישראל. סודאן חברה בליגה הערבית נגד רצונם של הדרום-סודאנים. במאי 1958, הוצע בפרלמנט הסודאני להחרים את ישראל אך התנגדו לכך חברי "הגוש הליבראלי הדרומי", "מפני שלאפריקאים אין שום דבר נגד ישראל".

2/..

כשנאצר ביקר ב־1960 בדרום סודאן, צעקו לו הדרומיים בוז. נאצר ניסה להחדיר שנאה נגד ישראל בלבו של נשיא גאנה הד"ר נקרומה אך לא הצליח והישראלים אמנו את חיל האויר הגנאי. נאצר הוא אחד השחקנים הטובים ביותר בזירה של המדיניות הבינלאומית אך אינו מכיר את האפריקאים שאוהבים חרות ולא כמו המצרים הנשלטים באזיקי ברזל.

5. מנסה להוכיח כי מצרים הקניה חייבת להתפטר ולנצל דרום סודאן. לגבי פנים, המדיניות המצרית משתמשת בתחבולה דיקטטורית ידועה של הסחת דעת הקהל ע"י הפניתה לאויב מדומה אשר למעשה אף פעם אינו מנוצח משום שאינו קיים. ישראל והאמפריאליזם דוגמה טובה לכך. "אין כח בעולם, אפילו לא אלוהים עצמו היכול להבטיח קיומה של מדינת ישראל אך מצרים ממשיכה להשלות עצמה שישראל אינה קיימת".

6. גם מצרים וגם צפון סודאן תלויות בנילוס כדי לחיות. מצרים אינה אוהבת האפריקאים כי אם מקנה בהם, משום שהם יושבים על מקורות הנילוס ויכולים לנתק מקור חייה. אם נקבל עצמאות ומצרים תנסה למנוע ממנו שמוש בנמל פורט סודאן או תפריע לנו בדרך אחרת, כי אז נבנה סכר, נטה את הנילוס ואזי או שהמצרים ימותו מרעב וצמא או שיניחו לנו. "מצרים לא היתה מונעת חופש שיט מישראל בתעלת סואץ אילו היתה ישראל בסצבנר", ויכולה היתה לאיים בניתוק מקור הנילוס".

7. מגנה בכל הזדמנות את הערבים על סחרם בעבדים, על חוסר כנותם ועל פיגורם ואכזריותם. הרגש פושט על המצרים המוצגים כמוגי לב שהם טובים רק לדיבורים.

8. טוען כי קיימת מלחמת גרילה בדרום סודאן נגד הממשלה הצפונית - מלחמה הנמשכת מזה 6 שנים. (מדברים על מלחמת גרילה באלג'יריה אך העולם אינו יודע על מלחמתנו זו מאחר ולא נותנים לאיש לגשת לשם).

המנהיגות הלוחמת נאמדת ב־200 איש מהם 3 גנרלים (נוקב בשמותיהם). הם לוחמים בתנאים קשים בג'ונגל וחסר להם נשק אך הם עדיין נלחמים.

9. פונה בעיקר לאפריקאים לעזרה.כספית ומוסרית להביא הענין בפני או"ם ולבקש ניתוק הדרום ומתן עצמאות לו (מציע משאל עם שתפקח עליו ועדה בינלאומית).

10. כ־10.000 פליטים דרום־סודאניים נמצאים עתה באוגנדה ויותר דרומה בשאר המדינות האפריקאיות השכנות.

11. נותן שמות מנהיגי המפלגה (10 איש כולל שר לשעבר וחברי פרלמנט גולים).

12. תנועתו מבקשת עזרה כספית מארצות אפריקה ומכל אוהבי החרות בעולם.

ת.ק. יחסי ישראל - סודן

שרות תח"ל

מברק נכנס מ

אל: בבאום	מספר 312/9
מאת: מצא	השתק

דרגת החיסיות	תאריך ושעת החבור	סימן המחבר	בהמשך לשלי	בתשובה לשלך
	231545	206 ת2		

לנחמן בלבד. סודי אישי.

חיזריה למכתבנו: סוד - 105.1 מ-ט דניאל. ווליאם

דניאל פנה לרופין בדבר אפלם ובקש תמיכתנו. הסביר

שעומד לצאת לאודים להפגש עם הקיסר עמ לבקש תמיכתו.

יש בידנו מכתב מרופין אליך בענין המצוג בפניך

דניאל ושליחותו אך אין לנו כל ענין להסתבך בנושא.

אם יפנה אליך דניאל השתמט והשתדל לא להפגש

עמו. פרטים בדפשי

להתמק

2506 מ

טופס 9

משרד החוץ

מברק יוצא

אל:

מאת:

שרות תח"ל

מברק יוצא אל

מספר	
	אל: מז"ת
	מאת: בורמא

דרגת החיסות	תאריך ושעת החבור	סימון המחבר	בהמשך לשלי	בתשובה לשלך
	111000 יולי 61	וג/297		ית/206

סודי.

ויליאם דנג הביא אלי מכתב רופין מ-13/6. עם זאת פרט בפני מטרות התנועה אותה הוא מייצג בעת ביקורו כאן. התנועה מכינה לדבריו פעילות לקראת הצטרפות דרום סודאן לפדרציה מזרח אפריקנית. לשם הכנת הקרקע דרושה להם תמיכה מוסרית כבר עתה, מדינית בעתיד וכספית כנראה מיד. הוא נשאר כאן כשבוע ונפגש עם אישים מקומיים וכן עם הקיסר. הביא אותו אלי מנהל מחלקת אפריקה במשה"ח האתיופי ושוחחנו כחצי שעה. רצונו לבקר מכאן בישראל, אך ברור, לפי הזמנתנו ותוך כיסוי מצדנו בהוצאות הנסיעה והשהות בארץ. מישראל ברצונו להגיע למערב אפריקה לשם מגע דומה עם ראשי השלטון האפריקני שם. הודעתי לו כי בהעדר קונסול כללי אין באפשרותי לעשות למען תכניתו לנסוע ארצה, פרט להבאת בקשתו בפני שלטונות ישראל. נעשו סידורים לא להפגיש אותו עם אדמוני. מה להודיע לו כשיטלפן אלי בעוד כמה ימים.

א-2537

סודי ביותר
לנמען בלבד

משרד החוץ

ירושלים, כ"ג בשבט תשכ"ב
28 בינואר 1962

547

אל : מר ר. תימור, קונסול כללי בפועל, אדיס אבבה

מאת: אברהם כהן, מז"ת

הנדון : תנועה לשחרור
דרום סודאן

כזכור לך פנה אלינו בזמנו סודאני בשם דאנג, אשר מופיע כנציג התנועה לשחרור דרום סודאן.

האיש עודנו ממשיך לפנות מדי פעם. לאחרונה חזר על ביקוריו אצל מר ר. רופין אשר נתבקש על-ידנו להניח ידו מכל הענין.

בהזדמנות בקורו של מר נ. אדמוני בדאר-אס-סלאם, הוא נפגש שם באמצעות מר ר.רופין עם דאנג. באם טרם הספקתם לשוחח בנדון אני מציע כי תקבל ממר אדמוני פרטים בנדון. אגב, גם הוא נתבקש להמנע מלהפגש עם נציגי תנועה זו.

אנו מעבירים זאת לידיעתך ומציינים שנית הצורך להסתייג מפניות אלו.

ב ב ר כ ה,

אברהם כהן

העתק : מר י. בן-ארי, המוסד

משרד החוץ

<u>סודי ביותר</u>
לנמען בלבד

ירושלים, כ"ח באב תשכ"ב
28 באוגוסט 1962

[illegible]

אל : מר [illegible], [illegible]

מאת: אברהם כהן, [illegible]

הנדון : הכרעה לשחרור
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בברכה,

אברהם כהן

העתק : מר [illegible]

RAFAEL RUPPIN
MINISTER OF ISRAEL

דאר אס סלאם, כ"ט סיון תשכ"א
13 ביוני 1961

אל : מר חנן בראון (או אריה אילן) קונסול כללי של ישראל - אדיס אבבה

מאת: ר. רופין - דאר-אס-סלאם

הנני מפנה אליך בזה את מר ויליאם דנג שהציג עצמו בפני כמזכיר הכללי של תנועת השחרור של דרום סודן. כידוע לך בודאי מיושבת דרום סודן בשבטי אפריקאים שאינם ערבים ובחלקם הגדול גם אינם מוסלמים, הרואים בערבים של צפון סודן את משעבדיהם ורוצים להשתחרר ולצור מדינה אפריקאית עצמאית בדרום-סודן.

לדברי מר דנג הוא נפגש בדאר-אס-סלאם עם ראש הממשלה שהביע תמיכה בתנועתו אם כי לא חרג ממסגרת של מלים טובות בלבד.

מר דנג פנה לפני כשלשה שבועות במכתב לראש ממשלת ישראל ובקש עזרה ישראלית. אבל עד כה לא קבל תשובה. העתק ממכתבו נמצא בידי. מר דנג יוצא לאתיופיה במטרה להפגש עם הקיסר ולבקש תמיכת הקיסר בתנועתו.

אם כי אין לי כל סיבה לפקפק במהימנותו של מר דנג העושה רושם נעים, לא הצלחתי עד כה לוודא מהימנותו מחוגים כאן השומרים כנראה את המגע אתו בסודיות מאותן הסיבות שאנו נוהגים כך. במידה ויירדע לי משהו, אודיעך.

הנני מסתפק בדברי הקדמה אלה ומקוה שמשהו מועיל יצמח מכך.

כל טוב וד"ש ל"מושבה הישראלית" ולמשפחתך

שלך בידידות

העתק: מא"ף, משרד החוץ

RAFAEL RUPPIN
MINISTER OF ISRAEL

P. O. Box 1453,
International Hotel,
Dar-Es- Salaam.
22nd May, 1961.

804/63

His Excellengy Mr. David Bengurion,
Prime Minister of Israel,
Jerusalem, Israel.

Dear Sir,

I consider it a great privilege to introduce my Party and myself to you and your Government . My Party is called Southern Sudan Liberation Movement, pledged to free the South and its people from Arab domination. I am the secretary general of the Party which is functioning outside the Sudan because the Arabs have closed the Parliament, dissolved our previous Party which was called the Southern Liberal Block, declared a state of emergency since November 1958 and curtailed all political freedom in the Southern Sudan. You may have heard of our revolution against the Arabs in 1955 which nearly succeeded. It failed because the Arabs obtained help from outside but we had no help at all. We are now establishing our Headquarters in Uganda and this will only be declared when Uganda achieves full independence. The response of the African Leaders both in Uganda and Tanganyika is favourable but their powers are still limitted in foreign affairs. Between the two revolutions of 1955 and 1958 thousands of the Southerners have fled to Uganda. Some Southerners went to the former French Congo, former Belgian Congo and others to Ethiopia. Many in Uganda are ex-soldiers who fled from Torit for lack of ammunitions. Some of these soldiers are still fighting as guerillas in the jungle between the Southern Sudan and Uganda. We suffered from the Arab slave- raids in the 19th and even in early 20th century. Your broadcast to Tanganyika people on achievement of full intrnal self-government

which was published here by "Tanganyika Standard" on 11th of May, 1961 attracted my attention. In fact we suffered the effects of Arab-slave trade in the same degree if not more than that of the Tanganyika people. We in the Southern Sudan are again under a new type of slavery. It is our hope that free people of Israel will not watch us being enslaved in the 20th century by our common enemy. You have achieved your independence after a 13 years brief and brave struggle which we in the Southern Sudan admire. There are some main difficulties which are making our task more difficult than what you had experienced. These are poverty and lack of efective support from other countries.

I have attached to this letter copy of a memorandum which is meant to recruit the help of black African Countries and isolate the Arabs with their pretended propaganda voiced in Egypt. We are sure to get the moral support and encouragement but the question of financial help which is the main thing if one wants to have anything done these days, may not be adequade from the Africans. It is in this repect where your help becomes essential. There is no doubt that if we succeed, we shall not fail to benefit from your technical know-how and experience from which Ghana and other African countries are benefitting. If you give us any help we shall keep it undisclosed for our mutual interest. We do not believe in communism and our help should come from non-communist countries. In fact the President of our Movement is a Roman Catholic priest who was a member in the dissolved Parliament. You may have heard of our leaving the Sudan early this year.

Our land in the South is 260,000 square miles and the population is four million. We have got enough resources to be developed. We are drawn to the Arab League against our will and being made enemies of Israel against our will too. When Naser of Egypt visited the Southern Sudan towards the end of 1960, he came with six aeroplanes loaded with propaganda pamphlets against

Irael in particular and the Western Powers in general. Some were in Arabic and others in English. Naser was booed by the Southerners at Juba airport but the crowds were dispersed by soldiers and beaten with rifle buts. Many arrests were made. I obtained one English copy at Kapoeta District where Iwas Assistant District Commissioner before being forced to resign and join politics. In this pamphlet Israel is accused of being "far more dangerous to the Arab world than communism", and "we should expect nothing but violence and deceipt from this state."Naser and his Khartoum Arabs perhaps forgot that we Africans in the Southern sudan have not yet been turned into Arabs, nor shall we ever be.The sons of the ex- slaves who have acquired Arab culture (and yet discriminated) will leave the North and join us when we achieve our independence.

What we need now is an intensive but quiet propaganda and contacts with African countries. We might take our case to the United Nations but preferably after we have exchanged fire again with the Arabs of the Northern Sudan. The British Government will not permit us now to attack the Arabs and use Uganda as a base because the British Government who have adopted a policy of appeasement to the Arabs do not like to be accused of being imp-erialist though this word is constantly in the lips of the Arabs. Prepar-ations now are most essential to enable us take the necessary action soon after the independence of East African Territories. If you want to help us, you should send as soon as possible an Ambassador to Dar-Es- Salaam when Tang-anyika becomes independent in December this year. Make it possible for us to send a delegation to Israel for discussion and planning. We need more information from you to use in our propaganda against the Arabs and funds to publish our pamphlets for quiet circulation amongst our people and others who are interested. We want to establish an office in Dar- Es- Salaam as soon as we can get funds. We need at the moment up to ten thousand pounds

You can decide whether our delegation should go to you first or the money to come first. We need however some money to enable our transport. We shall soon be sending a delegation to Aethiopia and we could fly to Israel from there. I believe you have an Ambassador in Addis Ababa and if that is so you can inform him to expect any or all of the following officers of our Party:-

1. Fr. Saturnino Lohore, President.

2. Mr. Joseph Oduho, V. President

3. Mr. William Deng, Secretary General.

It is beyond doubt that our success will be a turning point in Afro-Israeli-Arab relations. We shall control the Nile waters and establish special relationsship with the freedom loving people of Israel. Naser is probably aware of this important fact and that is why he is not sparing any money and false propaganda in trying to prejudice the Africans against Israel and the Western Powers. You may have heard of the so-called Kenya Office, Uganda Office Minister for Sudan affairs and now a new Congo Office for subversive activities in Cairo. We are trying to destroy any false impression given to those who do not know the Arabs.

While we anticipate an early and considered reply, we wish you and your Government every success.

Yours sincerely,

William Deng
(Secretary General)

for Southern Sudan Liberation Movement.

S. L. M.

[illegible]

מדינת ישראל

[illegible]

בברכה

מאת [illegible]

משרד החוץ

הקונסוליה הכללית
אדיס אבבה
3. II. 1961
מס' ....

ט"ו בטבת תשכ"א
3 בינואר 1961
שבה/1

<u>ס ו ד י</u>

א ל: מר דוד אריאל, מז"ת, משה"ח

מאת: שאול בר-חיים, וושינגטון

דוד היקר,

הנדון: <u>סודאן</u>

תודה על מכתבך מן ה-29.12.60 בנדון.

בדעתי להפגש השבוע עם הממונה על ענייני סודאן במחמ"ד ולשוחח עמו בין השאר גם על מאמצי נאצר להכניס את עבוד למעגל מדיניותו לגבי הקונגו.

לאור ההפגנות בסומאליה נגד ארה"ב ואתיופיה (הפגנות שבאו לאחר כשלון המרידה האנטי קיסרית בחבש מהד, ולאחר שיחות ראשי סומאליה בקהיר מאידך) נשאלת השאלה אם אין כאן סימנים לקו מקשר ומנחה קעמ"י סובייטי בין ההפגנות ופעולות השכנוע המצריות בסודאן. אמנם את השיחה אקיים השבוע אולם אודה לך אם תוכל להעביר אלי כל ידיעה והערכה שתחשבן למועילות לקראת שיחה עם הממונה על ענייני אתיופיה במחמ"ד וכ"ו.

ב ב ר כ ה,

שאול בר-חיים